

สารบัญ

ข้อมูลโครงการ

หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
วิธีการดำเนินการ	๒
ระยะเวลาดำเนินการ	๓
สถานที่ดำเนินการ	๓
งบประมาณ	๓
ผู้รับผิดชอบโครงการ	๔
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๔

รายละเอียดกิจกรรม

พิธีเปิดโครงการ ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลบางลึก	๕
การฝึกอบรมรับฟังการบรรยาย ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลบางลึก	๖
การลงพื้นที่ทัศนศึกษาดูงาน ณ โครงการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ดิน มูลนิธิชัยพัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์	๙
การลงพื้นที่ทัศนศึกษาดูงาน ณ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านของพ่อ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๓
การลงพื้นที่ทัศนศึกษาดูงาน ณ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนวัยหวาน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี	๑๘

ผลทดสอบความรู้ความเข้าใจ

สรุปการผลทดสอบความรู้ความเข้าใจ	๒๑
---------------------------------	----

ผลทดสอบความพึงพอใจ

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจ	๒๖
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	๒๙

ผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์

สรุปผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์	๓๐
-----------------------------------	----

ภาคผนวก

กำหนดการ	๓๔
รายนามเจ้าหน้าที่โครงการ	๓๗

โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ในการพึ่งพาตนเองแบบวิถีพอเพียง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗

หลักการและเหตุผล

จากสภาพสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง ไปในมิติต่าง ๆ ซึ่งกระทบในระดับสังคม ชุมชน เรื่อยลงไปถึงการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคท้องถิ่น ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน รวมไปถึงโอกาสและทางเลือกในชีวิตของบุคคลที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนของท้องถิ่น มีลักษณะของการผสมผสานระหว่างความเป็นชนบทสมัยใหม่และแบบดั้งเดิมมีการเกิดขึ้นของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมต่างทำให้การดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนต้องมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การประกอบอาชีพในรูปแบบใหม่ๆด้านสาธารณสุขูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งประชาชนในชุมชนที่ไม่ได้รับการพัฒนาหรือไม่มีทักษะในการที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ต้องใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก และไม่สามารถช่วยเหลือหรือพึ่งพาตนเองได้ ต้องรอคอยความช่วยเหลือ คำแนะนำ และร้องขอให้หน่วยงานของรัฐเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ให้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงชี้แนวทางการดำเนินชีวิตให้แก่ปวงชนชาวไทยมาเป็นระยะเวลานาน ในช่วงตั้งแต่ก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เพื่อมุ่งให้พสกนิกรได้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างยั่งยืน มั่นคง และปลอดภัย ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ร่วมกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน เมื่อพิจารณาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่าเป็นวิถีคิดและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตอย่างมั่นคง มีความยั่งยืนซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ในทุกมิติจึงควรน้อมนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน

ประกอบกับตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน มาตรา ๕๐ (๖) เทศบาลตำบลมีหน้าที่ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม มาตรา ๕๑(๕) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร และ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๒) พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ มาตรา ๑๖ (๖) การส่งเสริมการฝึกและการประกอบอาชีพ ดังกล่าวเทศบาลตำบลบางลึก ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ จึงควรต้องมีการอบรมให้ความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ ให้กับประชาชนในชุมชนให้มีทักษะที่จำเป็น เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของประชาชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน เทศบาลตำบลบางลึกจึงได้จัดทำโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการพึ่งพาตนเองแบบวิถีพอเพียง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ให้แก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภาคประชาชน ชื่น เพื่อให้บุคคลดังกล่าวได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถน้อมนำเอาหลักปรัชญาดังกล่าวสามารถมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพึ่งพาตนเองได้นำไปสู่การเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง รวมทั้งมีโอกาสดูไปศึกษาเรียนรู้ยังสถานที่จริง เพื่อสร้างทักษะ ประสบการณ์ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาตนเองตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งหากประชาชนในชุมชนของตำบลบางลึก มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพา

/ตนเองได้....

ตนเองได้ มีภูมิทัศน์ด้านการเปลี่ยนแปลงของสถานะสังคมในปัจจุบัน ก็จะส่งผลเชิงบวกต่อการพัฒนาตำบลในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นเชิงเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม อีกทั้งยังช่วยลดปัญหาและแบ่งเบาภาระของเทศบาลตำบลบางลึก ในการให้ความช่วยเหลือและการดำเนินการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย

นอกจากนี้การเดินทางไปทัศนศึกษาดูงานร่วมกันของทั้งภาคประชาชน , ผู้นำท้องที่, ผู้นำท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ในภาคปฏิบัติดังกล่าว จะเป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีเป้าหมายที่มุ่งหวังให้ประสบความสำเร็จเหมือนกัน สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทั้งระดับหมู่บ้าน , ท้องถิ่น , และเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะทำให้การรวมกลุ่มการจัดการชุมชนเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบใหม่ ๆ ได้ง่ายขึ้นและประสบความสำเร็จสูงขึ้น เพื่อประโยชน์สุข ของประชาชนและส่วนรวมต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง

๒.๓ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ แนวทางการปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเสริมสร้างแนวคิดและวิสัยทัศน์

๒.๔ เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภาคประชาชน มีความสามัคคีและความร่วมมือกัน ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในตำบลบางลึก

๓. เป้าหมาย

๓.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภาคประชาชน และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ในการฝึกอบรม จำนวนทั้งสิ้น ๑๔๐ คน

๓.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

ผู้เข้ารับการอบรมและทัศนศึกษาดูงาน ได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และได้รับการพัฒนาศักยภาพ สร้างทักษะ เกี่ยวกับการสร้างชุมชนเข้มแข็ง การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนมีโอกาสดูแลเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ แนวทางการปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเสริมสร้างแนวคิดและวิสัยทัศน์

๔. วิธีดำเนินการ

๔.๑ การวางแผนการดำเนินการ

(๑) ประชุมร่วมกับคณะผู้บริหารและส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกิจกรรม วัน เวลา สถานที่ ในการจัดทำโครงการ และกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

(๒) จัดทำโครงการเสนอเพื่อขออนุมัติงบประมาณจากนายกเทศมนตรีตำบลบางลึก

(๓) แต่งตั้งคณะทำงานโครงการ

๔.๒ การดำเนินการตามแผน

(๑) ประสานงานกับวิทยากร บุคคล หน่วยงาน และสถานที่ที่จะไปเข้ารับการอบรมและทัศนศึกษาดูงาน

(๒) ประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการทราบ และรับสมัครกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ

(๓) จัดการฝึกอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายก่อนการเดินทางไปทัศนศึกษาดูงาน

(๔) นำกลุ่มเป้าหมายไปทัศนศึกษาดูงานตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไว้ในโครงการ

๔.๓ การประเมินผลโครงการ

(๑) จัดทำแบบประเมินความรู้ ความเข้าใจ และความพึงพอใจ หลัง การเข้าร่วมโครงการ
สรุปรายงานให้นายกเทศมนตรีตำบลบางลึกทราบ

(๒) สรุปผลการดำเนินโครงการในภาพรวมเสนอนายกเทศมนตรีตำบลบางลึกทราบ

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

๖. สถานที่ดำเนินการ

ในพื้นที่ จังหวัดนครสวรรค์ , จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, จังหวัดเพชรบุรี

๗. งบประมาณ

งบประมาณจากเทศบาลตำบลบางลึก แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน งบดำเนินงาน หมวดค่าใช้สอย ประเภทรายจ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ รายการโครงการฝึกอบรม และทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้นำท้องถิ่น, ผู้นำท้องที่ และภาคประชาชน ตั้งไว้เป็นเงิน ๗๖๐,๐๐๐ บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าวัสดุ อุปกรณ์ ค่าตอบแทนใช้สอย ค่าจ้างเหมา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องในการจัดฝึกอบรม ฯลฯ โดยมีรายละเอียดค่าใช้จ่ายดังรายการต่อไปนี้

๗. ๑ ค่าเช่าที่พัก จำนวน ๓ วัน จำนวน ๗๐ ห้อง เป็นเงิน ๒๖๖,๐๐๐ บาท

๗.๒ ค่าจ้างเหมารถปรับอากาศ จำนวน ๓ คัน วันละ ๑๖,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ วัน

เป็นเงิน ๑๙๒,๐๐๐ บาท

๗.๓ ค่าวิทยากร จำนวน ๕ ชั่วโมง ๆ ละ ๑,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท

๗.๔ ค่าป้ายโครงการ จำนวน ๑ ป้าย เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท

๗.๕ ค่าของที่ระลึก จำนวน ๑ ชิ้น เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท

๗.๖.ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๓ มื้อ จำนวน ๑๔๐ คน เป็นเงิน ๑๑,๙๐๐ บาท

๗.๗ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๔ วัน วันละ ๕๐๐ บาท/คน/วัน จำนวน ๑๔๐ คน

เป็นเงิน ๒๘๐,๐๐๐ บาท

๗.๘ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็น เป็นเงิน ๑,๖๐๐ บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๖๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นบาทถ้วน)

๘. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๙.๑ ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๙.๒ ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง

๙.๓ ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ แนวทางการปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอกได้รับการเสริมสร้างแนวคิดและวิสัยทัศน์

๙.๔ ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภาคประชาชน มีความสามัคคีและความร่วมมือกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในตำบลบางลึก

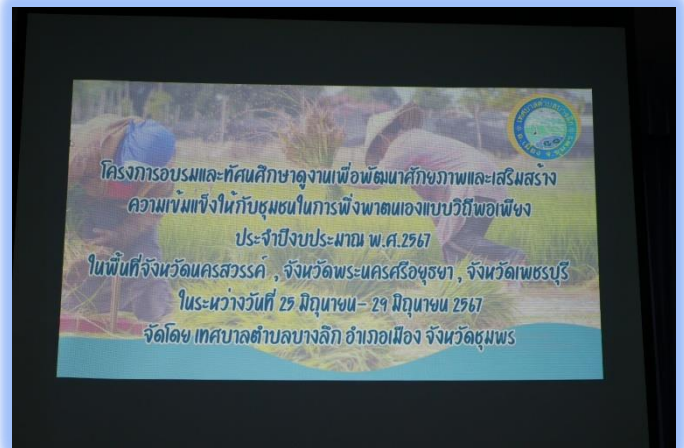
รายละเอียดกิจกรรม

พิธีเปิดการฝึกอบรม

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

นายปรีชา สมบัตินา นายกเทศมนตรีตำบลบางลึก เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการอบรมและทัศนศึกษาตุงานเพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการพึ่งพาตนเองแบบวิถีพอเพียง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ โดยมีนายชุมพล งามอาจ รองนายกเทศมนตรีตำบลบางลึก และนายประจวบ มิตรวงษา ปลัดเทศบาลตำบลบางลึก ร่วมเป็นเกียรติในพิธี

การฝึกอบรมและรับฟังการบรรยายในหัวข้อ “การไปสู่ความพอเพียงตามแนวทางศาสตร์พระราชา เน้นการเริ่มต้นที่การทำเพื่อ พอกิน พอใช้ พออยู่ และพอร่มเย็น ”

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

นายบุญเชิด คำคำ วิทยากร ได้บรรยายสรุปเกี่ยวกับทฤษฎีบันได ๙ ขั้นสู่ความพอเพียง ศาสตร์พระราชา ความสุขอย่างยั่งยืน ลองปรับใช้ไม่จนแน่นอนโดยมีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้

เมื่อพูดถึง ทฤษฎีเศรษฐกิจแบบพอเพียง หลายคนคิดว่ามันคือการต้องอยู่แบบประหยัด อดออม ไม่ใช่จ่ายเงิน ใช้อย่างจำกัด ซึ่งอาจจะถูกแต่ ไม่ใช่ทั้งหมด ความหมายจริงๆ ของคำว่าพอเพียงคือ “การรู้จักตัวเอง ใช้จ่ายได้เท่าที่ ตัวเองมีฟุ่มเฟือยได้ แต่ต้องมีเหลือเก็บ” ไม่ใช่อยากได้อะไรก็มี จนไปกู้หนี้ยืมสินมา สุดท้ายเป็นหนี้จายคืนไม่ไหว ก็ต้องทนแบกภาระการเงินไม่ได้เติบโตสักที “ทฤษฎีบันได ๙ ขั้นสู่ความพอเพียง” เป็นแนวทางที่ใช้ลำดับขั้นเพื่อเดินตามไปที่ละขั้น ค่อยๆ ก้าวไปแบบยั่งยืนและมั่นคง ซึ่งหากใครทำตามได้ รับรองว่าไม่มีจนแน่นอน โดยแต่ละขั้นจะมีดังนี้

ซึ่งในการบรรยายเพื่อให้ทุกท่านได้เห็นภาพใกล้ตัวที่สุดได้กล่าวถึง บันไดขั้นที่ ๑ - ๔ คือ พอกิน พอใช้ พออยู่ พอร่มเย็น

ขั้นที่ ๑ พอกิน

พื้นฐานที่สุดของมนุษย์ คือ ความต้องการปัจจัย ๔ และประการสำคัญที่สุดของปัจจัย ๔ คือ อาหาร ขั้นที่ ๑ ของแนวทางแก้ปัญหาที่ยั่งยืนคือ ตอบคำถามให้ได้ว่า “ทำอะไรจึงจะพอกิน” โดยให้ความสำคัญกับ ข้าวปลาอาหาร ไม่ให้ความสำคัญกับเงิน ซึ่งเป็นเพียงแค่ “ตัวกลาง” ในการแลกเปลี่ยนตามมาตรฐานสากล โดยยึดหลักว่า “เงินทองเป็นของมายา ข้าวปลาสิของจริง” เกษตรกรต้องเริ่มจากการอยู่ให้ได้โดยไม่ใช้เงิน มีอาหารพอกิน พอกิน ด้วยการปลูกพืช ผัก ผลไม้ ให้พอกิน ขาวนาต้องเก็บข้าวไว้ให้เพียงพอสำหรับการมีกินทั้งปี ไม่ขายข้าวเปลือกเพื่อนำเงินไปซื้อข้าวสาร นอกจากนั้น หัวใจสำคัญของ “พอกิน” ยังมีความหมายรวมไปถึงความปลอดภัยในอาหาร กินอย่างไรให้มีสุขภาพดี ไม่สะสมเอาความเจ็บไข้ได้ป่วยไว้ในร่างกาย นี่คือความหมายของบันไดขั้นที่ ๑ ที่เกษตรกรต้องก้าวข้ามให้ได้ ซึ่งในขั้นที่ ๑ นี้ น่าจะเป็นสิ่งใกล้ตัวที่เกิดขึ้นได้กับทุกครัวเรือนหากลงมือปฏิบัติ ทุกท่านมีที่ดินเป็นของตนเอง ลองใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เต็มที่ อย่างเช่น รอบ ๆ บ้าน อาจจะมีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้ ปลูกสมุนไพรไว้ เลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ไว้เป็นอาหาร สิ่งง่าย ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เราพอกินทั้งสิ้น

ขั้นที่ ๒ - ๔ พอใช้ พออยู่ พอมีพอร่มเย็น

เกิดขึ้นได้พร้อมกัน ด้วยคำตอบเดียวคือ “ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง” ซึ่งป่า ๓ อย่างจะให้ทั้ง อาหาร เครื่องนุ่งห่ม สมุนไพรสำหรับรักษาโรค ทั้งโรคคน โรคพืช โรคสัตว์ ให้ไม่สำหรับทำบ้านพักที่อยู่อาศัย และให้ความร่มเย็นกับบ้าน กับชุมชน กับโลกใบนี้ ซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาความยากจนของเกษตรกรไทยซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถแก้ปัญหาได้จริง และยังสามารถย้อนกลับไปได้แก้ไขปัญหาหนี้สินซึ่งสะสมพอกพูนจากการทำเกษตรเชิงเดี่ยว ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากร ปัญหาความขาดแคลนน้ำ ภัยแล้ง ทั้งหมดล้วนแก้ไขได้จากแนวคิดป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่างขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นแนวคิดของการผสมผสานการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้ ควบคู่ไปกับการความต้องการด้าน เศรษฐกิจและสังคมของประชาชนเป็นที่ตั้ง ซึ่งจะ สามารถช่วยให้เกิดการอนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่ป่าของ ประเทศ ได้อย่างแยกคางจากการส่งเสริมให้ ชาวบ้านได้ตระหนักและเห็นคุณค่า จากการได้ใช้ ประโยชน์จากป่าไม้ที่ปลูก การจำแนกป่า ๓ อย่าง ดังนี้ ๑. ป่าไม้ใช้สอย คือ ไม้โตเร็ว สำหรับใช้ในครัวเรือน เช่น สะเดา ไม้ไผ่ ๒. ป่าไม้กินได้ คือ ไม้ผล เช่น มะม่วง และผักกินใบ ต่างๆ ๓. ป่าไม้เศรษฐกิจ คือ ไม้ที่ปลูกไว้ขาย หรือไม้ เศรษฐกิจ เช่น ไม้สัก ส่วนประโยชน์ ๔ อย่าง จำแนกประโยชน์แต่ละอย่างออกเป็น ๑. ป่าไม้ใช้สอย น มาสร้างบ้าน ทำเล้าเปิด เล้าไก่ ดำจอบเสียม ทำหัตถกรรม หรือกระทั่งใช้เป็นเชื้อเพลิง (ฟืน) ในการหุงต้ม ๒. ป่าไม้กินได้ น มาเป็นอาหาร ทั้งพืชกินใบ กินผล กินหัว และเป็นยาสมุนไพร ๓. ป่าไม้เศรษฐกิจ เป็นแหล่งรายได้ของครัวเรือน เป็นพืชที่สามารถนำมาจำหน่ายได้ ๔. ประโยชน์ในการช่วยอนุรักษ์ดินและน้ำ การปลูกพืชที่หลากหลายอย่างเป็นระบบ จะช่วยสร้างสมดุลของระบบนิเวศในสวน ช่วยปกป้องผิวดินให้ชุ่มชื้น ดูดซับน้ำฝน และค่อยๆ ปลดปล่อยความชื้นสู่สวนเกษตรกรรม

การไปสู่ความพอเพียง ตามแนวทางศาสตร์พระราชา เน้นการเริ่มต้นที่การทำเพื่อ พอกิน พอใช้ พออยู่ และพอร่มเย็น เริ่มที่ตัวเราเอง "พอ" ก่อน ต่อเมื่อมีเหลือแล้วจึงขยายต่อไปสู่เศรษฐกิจพอเพียง ขั้นก้าวหน้า ขั้นที่ ๕- ๙ คือ

ขั้นที่ ๕-๖ บุญและทาน

เครือข่ายเศรษฐกิจพอเพียง เชื่อมั่นว่าสังคมไทยเป็นสังคมบุญ สังคมทาน ไม่เน้นการแลกเปลี่ยนทางการค้า แต่เน้นการทำบุญ ไม่เน้นการสะสมเป็นของส่วนตัว แต่เน้นการให้ทานและสะสมโดยมอบให้เป็นทรัพย์สินส่วนรวมโดยวัดหรือศาสนสถานตามแต่ละศาสนาเป็นศูนย์กลาง เป็นการฝึกจิตใจ ให้ละซึ่งความโลภ และกิเลสในการอยากได้ ใครมีลดปัญหาช่องว่างระหว่างชนชั้น ตามความหมายอันลึกซึ้งของคำ “ยิ่งทำยิ่งได้ ยิ่งให้ยิ่งมี” การให้ไปคือได้มา และเชื่อมั่นในฤทธิ์ของทาน ว่าทานมีฤทธิ์จริง และจะส่งผลกลับมาเป็นเพื่อน เป็นกัลยาณมิตร เป็นเครือข่ายที่ช่วยเหลือกันในทุกสถานการณ์ แม้ในวันที่โลกนี้ประสบกับวิกฤตการณ์

ชั้นที่ ๗ เก็บรักษา

ขั้นต่อไปหลังจากสามารถพึ่งตนเองได้ พอมี พอเหลือทำบุญ ทำทานแล้ว คือการรู้จักเก็บรักษา ซึ่งเป็นการตั้งอยู่ในความไม่ประมาท และการรู้จักเก็บรักษา ยังเป็นการสร้างรากฐานของการเอาตัวรอดในเวลาเกิดวิกฤตการณ์ โดยยึดแนวทางตามวิถีชีวิตชาวนาสมัยก่อนซึ่งเก็บรักษาข้าวไว้ในยุ้งฉางเพื่อให้พอมีกินข้ามปี คัดเลือกและเก็บรักษา “ข้าวพันธุ์” ไว้สำหรับเป็นพันธุ์ข้าวในปีต่อไปซึ่งผิดกับวิถีชาวนาในปัจจุบันที่ใช้วิธีการขายข้าวทั้งหมด แล้วนำเงินที่ขายได้ไปซื้อพันธุ์ข้าวเพื่อปลูกในปีต่อไป ส่งผลให้เกิดการขาดความมั่นคงและเปรียบเสมือนการใช้ชีวิตอยู่บนเส้นทางสาย ความประมาท เพราะหากเกิดภัยแล้ง น้ำท่วม ผลผลิตไม่ได้ตามที่ตั้งใจไว้ ย่อมหมายถึงปัญหานี้สินและการขาดแคลนพันธุ์ข้าวสำหรับปลูกในปีต่อไปนอกจากเก็บพันธุ์ข้าวแล้ว ยังเน้นให้รู้จักวิธีการถนอมอาหาร การสะสม อาหารไว้กินในยามหน้าแล้ง ด้วยการแปรรูปอาหารหลากชนิด อาทิ ปลาาร้า ปลาแห้ง มะขามเปียก พริกแห้ง หอม กระเทียม เพื่อเก็บไว้กินในอนาคต

ชั้นที่ ๘ ขาย

เนื่องจากเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่เศรษฐกิจการค้า แต่ไม่ใช่เศรษฐกิจหลังเขา การค้าขายสามารถทำได้ แต่ทำภายใต้การรู้จักตนเอง รู้จักพอประมาณ และทำไปตามลำดับ โดยของที่ขาย คือ ของที่เหลือจากทุกขั้นแล้วจึงนำมาขาย เช่น ทำนาอินทรีย์ ปลูกข้าวปลอดสารเคมี ไม่ทำลายธรรมชาติ ได้ผลผลิตเก็บไว้พอกิน เก็บไว้ทำพันธุ์ ทำบุญ ทำทาน แล้วจึงนำมาขายด้วยความรู้สึกของการ “ให้” อยากที่จะให้สิ่งดีๆ ที่เราปลูกเอง เผื่อแผ่ให้กับคนอื่นๆ ได้รับสิ่งดีๆ นั้นๆ ด้วยการค้าขายตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นการค้าที่มองกลับด้าน “เพราะรักคุณจึงอยากให้คุณได้รับในสิ่งดีๆ” พอเพียงเพื่ออุมชู เผื่อแผ่ แบ่งปัน ไปด้วยกัน

ชั้นที่ ๙ เครือข่าย กองกำลังเกษตรโยธิน

คือการสร้างกองกำลังเกษตรโยธิน หรือการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วประเทศ เพื่อขยายผลความสำเร็จตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติแนวคิด และวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ในชุมชน เพื่อการแก้ปัญหาวิกฤต ๔ ประการ อันได้แก่ วิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อม ภัยธรรมชาติ วิกฤตการณ์โรคระบาดทั้งในคน สัตว์ พืช วิกฤตเศรษฐกิจ ขว่ยากหมากแพงวิกฤตความขัดแย้งทางสังคม

ซึ่งทุกท่านจะได้เดินทางไปทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในชั้นที่ ๕ – ๙ นี้ต่อไป

การลงพื้นที่ศึกษาดูงาน โครงการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ดิน มูลนิธิชัยพัฒนา

วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

ณ โครงการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ดินมูลนิธิชัยพัฒนา วัดศรีอุทุมพร (หนองกรด) หมู่ ๙
ตำบลหนองกรด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

นายอริย์รัช รอดสการ ผู้จัดการโครงการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ดินมูลนิธิชัยพัฒนา ได้บรรยายสรุปรายละเอียดดังนี้

เศรษฐกิจพอเพียง

ผลจากการใช้แนวทางการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่สังคมไทยอย่างมากในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกระบวนการของความเปลี่ยนแปลงมีความสลับซับซ้อนจนยากที่จะอธิบายในเชิงสาเหตุและผลลัพธ์ได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดต่างเป็นปัจจัยเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน สำหรับผลของการพัฒนาในด้านบวกนั้น ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความเจริญทางวัตถุ และสาธารณูปโภคต่างๆ ระบบสื่อสารที่ทันสมัย หรือการขยายปริมาณและการกระจายการศึกษาอย่างทั่วถึงมากขึ้น แต่ผลด้านบวกเหล่านี้ส่วนใหญ่กระจายไปถึงคนในชนบท หรือผู้ด้อยโอกาสในสังคมน้อย แม้ว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้เกิดผลลบติดตามมาด้วย เช่น การขยายตัวของรัฐเข้าไปในชนบทได้ส่งผลให้ชนบทเกิดความอ่อนแอในหลายด้าน ทั้งการต้องพึ่งพิงตลาดและพ่อค้าคนกลางในการส่งสินค้าทุน ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติ และการรวมกลุ่มกันตามประเพณีเพื่อการจัดการทรัพยากรที่เคยมีอยู่แต่เดิมแตก สลายลง ภูมิความรู้ที่เคยใช้แก้ปัญหาและสั่งสมปรับเปลี่ยนกันมาถูกกลืนเลือนและเริ่ม สูญหายไปสิ่งสำคัญ ก็คือ ความพอเพียงในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่ทำให้คนไทยสามารถพึ่งตนเอง และดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้อำนาจและควมมีอิสระในการกำหนด ชะตาชีวิตของตนเอง ความสามารถในการควบคุมและจัดการเพื่อให้ตนเองได้รับการสนองตอบต่อความต้องการ การต่างๆ รวมทั้งความสามารถในการจัดการปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นศักยภาพพื้นฐานที่คนไทยและสังคมไทยเคยมีอยู่แต่เดิม ต้องถูกกระทบกระเทือน ซึ่งวิกฤตเศรษฐกิจจากปัญหาพองสบู่และปัญหาความอ่อนแอของชนบท รวมทั้งปัญหาอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ล้วนแต่เป็นข้อพิสูจน์และยืนยันปรากฏการณ์นี้ได้เป็นอย่างดี

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ภา

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง จึงประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้

๑. **ความพอประมาณ** หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

๒. **ความมีเหตุผล** หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

๓. **ภูมิคุ้มกัน** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

โดยมี **เงื่อนไข** ของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง ๒ ประการ ดังนี้

๑. **เงื่อนไขความรู้** ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในการปฏิบัติ

๒. **เงื่อนไขคุณธรรม** ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักใน คุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

สำหรับมูลนิธิฯพัฒนาแห่งนี้ก่อตั้งขึ้นตามพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริให้ดำเนินการพัฒนาพื้นที่ส่วนหนึ่งจำนวน ๒๕ ไร่ จัดตั้งเป็นศูนย์สาธิต และให้บริการวิชาการเกษตร โดยจัดทำเป็นแปลงปลูกพืชแบบผสมผสานรวมทั้งเป็นสถานที่ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืชให้กับเกษตรกรและผู้สนใจทั่วไป

วัตถุประสงค์โครงการ

๑. เป็นศูนย์สาธิตการปลูกพืชแบบผสมผสานตามหลักการเกษตรที่ดีที่เหมาะสม (GAP)
๒. เป็นแหล่งศึกษาดูงานด้านการผลิตพืชแก่ประชาชนและผู้สนใจทั่วไป
๓. เป็นแหล่งผลิตข้าวตามหลักการเกษตรที่ดีที่เหมาะสม
๔. จำหน่ายผลผลิต เพื่อสร้างรายได้ให้กับโครงการ

ลักษณะโครงการ / กิจกรรม

- ๑.โครงการด้านการผลิตพืช
- ๒.โครงการบริหารงานทั่วไป

สาระสำคัญและกิจกรรม

ดำเนินกิจกรรมข้าว และพืชสวน ส่งเสริมเกษตรกรให้ได้รับพันธุ์ข้าวที่ตรงตามสายพันธุ์ ทำให้ได้ผลผลิตข้าวที่มีคุณภาพ สามารถลดต้นทุนการผลิต ประชาชนได้บริโภคผักปลอดภัยจากสารพิษ และเป็นแหล่งศึกษาดูงานด้านการปลูกพืชแบบผสมผสานในพื้นที่จำกัด

การบริหารจัดการในศูนย์จะทำในรูปแบบครัวเรือน มีการปลูกพืชผักสวนครัว โดยมีหลักในการดำเนินการง่าย ๆ ดังนี้

๑. เน้นปลูกผักที่ตลาดต้องการและตรงตามความต้องการของผู้บริโภค เช่น ผักบุ้ง ผักกวางตุ้ง ข้าวโพดฝักอ่อน แตงโมอ่อน ซึ่งพืชผักเหล่านี้เป็นผักที่ปลูกได้เกือบทุกฤดูกาล ดูแลง่าย เก็บได้ทุกวัน จะมีชาวบ้านมาซื้อผลผลิตจากโครงการทุกวัน และมีแม่ค้าจากตลาดมารับผลผลิตไปขาย บางครั้งก็นำไปวิ่งขายในหมู่บ้าน ซึ่งการปลูกพืชผักต่าง ๆ

๒. ไม่ปลูกพืชตามกระแส ยกตัวอย่าง เช่น ข้าวโพดกินสด ถึงกระแสจะดี แต่ให้คิดว่า มันไม่สามารถบริโภคได้ทุกวัน และในชีวิตประจำวันก็บริโภคไม่ได้ตลอด จึงอยากให้แนวคิดว่าการที่เราคิดจะทำอะไรต้องดูความต้องการของตลาดเป็นสำคัญ ไม่มีอะไรซับซ้อน ง่าย ๆ เลย เรากินแบบไหน ปลูกแบบนั้น

๓. ประเด็นที่สำคัญคือ เรื่องของสภาพดินฟ้าอากาศ ในการจะปลูกพืชต่าง ๆ สภาพดินฟ้าอากาศเป็นเรื่องสำคัญ ต้องทราบเบื้องต้นว่า พืชชนิดใดเติบโตได้ดีในสภาพอากาศแบบใด ไม่เช่นนั้นการลงทุนจะสูญเปล่า

๔. การปลูกพืชไม่ควรปลูกชนิดเดียวกันทั้งแปลง ควรปลูกหลาย ๆ ชนิดผสมผสานกันไป เพราะว่าหากมีแมลงศัตรูพืชมากัดกินก็จะได้มีบางชนิดที่เหลืออยู่ได้ เช่น แมลงที่ชอบกินผักคะน้า แต่จะไม่มากินมะเขือ หากเราสูญเสียคะน้า เรายังคงมีผลผลิตมะเขือให้เราเก็บได้

การเพิ่มมูลสินค้า

การเพิ่มมูลค่าสินค้าอยู่ที่แนวคิดของเรา ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นการปลูกผัก จากที่เราเคยปลูกกลางแจ้งบนดินในทุ่งกว้าง เราก็มาดูความต้องการตลาดตอนนี้ ทุกคนหันมาสนใจสุขภาพกันมากขึ้น เราก็เอาผักที่เราเคยปลูกนี้แหละมาล้างมันล้างกันแมลง กลายเป็นผักออร์แกนิกขึ้นมา ซึ่งกลายเป็นว่าผักออร์แกนิกมีมูลค่าเพิ่มขึ้นมาจากผักปกติอีก ๒ เท่าตัว นี่ก็คือตัวอย่างของแนวคิดในการเพิ่มมูลค่าสินค้า อีกอย่างคือ ข้าว จากข้าวสารเป็นเมล็ดพันธุ์ข้าว ปกติเราปลูกข้าวเราก็จะได้ผลผลิตเป็นข้าวเปลือก แล้วก็ขายออกไปให้กับผู้บริโภค เราก็จะได้ราคาเท่านั้น แต่หากเราลองเปลี่ยนวิธีคิด เอาข้าวที่เราขาย มาทำเป็นเมล็ดพันธุ์ข้าวขายให้กับเกษตรกร ก็จะเพิ่มมูลค่าสินค้าออกไปได้อีก และเราก็รับซื้อข้าวที่เกษตรกรนำเมล็ดพันธุ์ข้าวของเราไปปลูกกลับมาเก็บไว้เพื่อฤดูกาลหน้า แปรรูปเป็นข้าวขายอีก ก็จะหมุนเวียนไปแบบนี้ เราก็จะมีรายได้หลายทาง โดยสรุปคือ เราสามารถอยู่ได้บนพื้นฐานของทฤษฎีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เริ่มจากการผลิตเพื่อให้ออกอย่างโครงการของเรา ผลิตและให้กับคนในชุมชนก่อนด้วยของที่เราทำ จากนั้น ที่เหลือก็เก็บไว้เป็นทุนก่อน เพื่อใช้ในอนาคต เมื่อเรามีมากพอเราก็จำหน่ายจากสิ่งที่เราทำเหลือ เพื่อมอบสิ่งที่เป็นประโยชน์ไปต่อยังผู้อื่น ซึ่งศูนย์แห่งนี้นอกจากจะดำเนินการตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ก็ยังเปิดเป็นศูนย์เรียนรู้ให้เกษตรกรและผู้สนใจได้เข้ามาศึกษาหาความรู้การทำการเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจริง ๆ แล้ว หลักการมีง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ซึ่งคาดหวังให้ทุกท่านได้นำกลับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันตามแนวทางดังกล่าวรับรองได้ว่า ไม่จนแน่นอน

สำหรับมูลนิธิพัฒนาแห่งนี้ การดำเนินงานอยู่ในบันไดขั้นที่ ๑ - ๔

พออยู่ พอกิน พอใช้ พอร่มเย็น ทำให้พอเลี้ยงตนเองได้ คือเป็นรูปแบบของการทำการเกษตรเพื่อเลี้ยงตนเองและบริหารจัดการตนเองให้เพียงพอ หลังจากนั้นเมื่อเหลือจากกินก็นำไปขาย หรือแลกเปลี่ยนเป็นสินค้าอย่างอื่นกับผู้คนในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นขั้นพื้นฐานที่เป็นการเริ่มต้นสำหรับการพัฒนาไปสู่ขั้นต่อ ๆ ไป

การลงพื้นที่ศึกษาดูงานศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านของพ่อ

วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗

ณ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านของพ่อ ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านของพ่อ เป็นสถานที่เรียนรู้เชิงเกษตรที่ต้องการนำเสนอแนวคิด แรงบันดาลใจ และการสร้างจิตสำนึกที่ดี ผ่านหลักคำสอนและหลักการทำงานของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙) เพื่อส่งต่อให้เด็ก เยาวชน รวมทั้งประชาชนได้นำไปต่อยอด พัฒนาตนเองและสังคมต่อไป จากที่เคยเป็นเพียงที่ดินรกร้างว่างเปล่าไร้ประโยชน์มาเป็นเวลานานหลายปี ปัจจุบันได้กลั่นกลายเป็นแหล่งให้ความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ภายในพื้นที่แห่งนี้ ได้นำหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มาใช้ในการจัดสรรพื้นที่ใช้สอย มีทั้งการปลูกพืชผักสวนครัว อาทิ ตะไคร้ มะนาว โหระพา พริก มะเขือ นาข้าว และชุดบ่อเลี้ยงปลาโดยที่รอบๆบ่อน้ำยังได้ปลูกกล้วยนานาพันธุ์ ทั้งยังมีการเลี้ยงไก่ไข่ เลี้ยงแพะ และยังมีพื้นที่ส่วนหนึ่งสำหรับเป็นที่พักอาศัยอีกด้วย

นายอัมรินทร์ เซ็นเสถียร ประธานศูนย์ฯ กล่าวว่า ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง “บ้านของพ่อ” เกิดขึ้นจากแรงบันดาลใจในวัยเด็กที่บ้านอยู่กับธรรมชาติ สามารถหาของกินได้จากสิ่งที่อยู่รอบตัว จึงอยากเติมเต็มชีวิตในวัยเด็ก และอยากเผยแพร่สิ่งดีๆ ให้แก่ประชาชนรอบข้าง จึงได้จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ฯ แห่งนี้ขึ้นมาเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตแบบพอเพียง การเกษตรและภูมิปัญญาชาวบ้านให้แก่เยาวชน และประชาชนทั่วไป เป็นพื้นที่เกษตรกรรมของครอบครัว และเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ มีทั้งแหล่งกักเก็บน้ำ พื้นที่นา พื้นที่เพาะปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ และพื้นที่สำหรับเป็นที่พักอาศัย ซึ่งหลังจากเปิดอย่างเป็นทางการในวันนี้แล้วก็จะให้หน่วยงานต่างๆ สถานศึกษา และผู้สนใจภายในจังหวัดฯ ได้เข้ามาศึกษาดูงาน โดยจะจัดกิจกรรมเป็นฐานเรียนรู้ต่างๆ จำนวน ๖ ฐาน ทั้งนี้ ในอนาคตตั้งใจจะพัฒนาให้เป็นศูนย์เรียนรู้และศูนย์ท่องเที่ยวทางการเกษตรแบบสาธารณะ ให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวจากทั่วประเทศได้เข้าเยี่ยมชมได้พื้นที่

ศูนย์แห่งนี้มีขนาด ๓.๕ ไร่ โดยใช้หลักการของเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงบ้อยครั้ง ที่ทุกคนเข้ามายังสถานที่แห่งนี้จะเกิดคำถามคล้ายกัน ๆ ว่า สถานที่แห่งนี้ลงทุนไปเท่าไร ศูนย์ฯ ได้รายได้จากทางไหน คຸ່ມໂມງກັບການລົງທຸນ ການລົງທຸນກັບສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ຝຣມອງໄປໃນເລື່ອງຂອງການໃຫ້ ຍິ່ງໃຫ້ ຍິ່ງໄດ້ ການລົງທຸນໃນບ້ານຂອງພໍ່ ຜົນກໍາໄລກໍເຢາວຊນແລະປະຊາຊນໄດ້ເຂົ້າມາຮຽນຮູ້ ໄດ້ທຳກິດຈະກຳຮ່ວມກັນໃນບ້ານຂອງພໍ່ ເຂາເຮົາເຢ່ານັ້ນຈະໄດ້ຮັບບັນດາລຳໄດ້ແນວຄິດແລະໄດ້ສັມຜົສຮຣມຊາຕິທີ່ນັບໄວ້ຈະນ້ອຍລົງ ສິ່ງເຢ່ານີ້ຈະຕິດຕົວກັບບ້ານໄປຮ່ວມກັບການນຳໄປຮັບໃຊ້ໃນຊີວິດສຳລັບບ້ານຂອງພໍ່ແຫ່ງນີ້ນັ້ນ ຜູ້ທີ່ມີໂອກາດເຂົ້າມາໃນບ້ານຈະໄດ້ສັມຜົສຮຣຍາກາຣຮຣມຊາຕິຂອງສັຕຣ໌ນຳຣັກ ແລະສັຕຣ໌ ສຣຣຊກິຈ ສນຸກສນາເຟລິດເຟລິນໄປກັບຮາຣນກິຈະກຳແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ການແບ່ງພື້ນທີ່ຕາມລັກປຣັຊຮາສຣຊກິຈພໍ່ເຢາງ

ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช นับแต่เสด็จเถลิงถวัลราชสมบัติจนเสด็จสู่สวรรคาลัย บ้านของพ่อในความหมาย ณ ที่แห่งนี้คือบ้านของพ่อหลวงที่เปรียบเสมือนแรงบันดาลใจอันสูงสุดให้น้อมรำลึกนึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดไม่ได้ น้อมนำแนวคิดของพระองค์ท่านมาปรับใช้กับบ้านของพ่อ ทั้งแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องของการให้อีกนัยหนึ่งคือกำไร

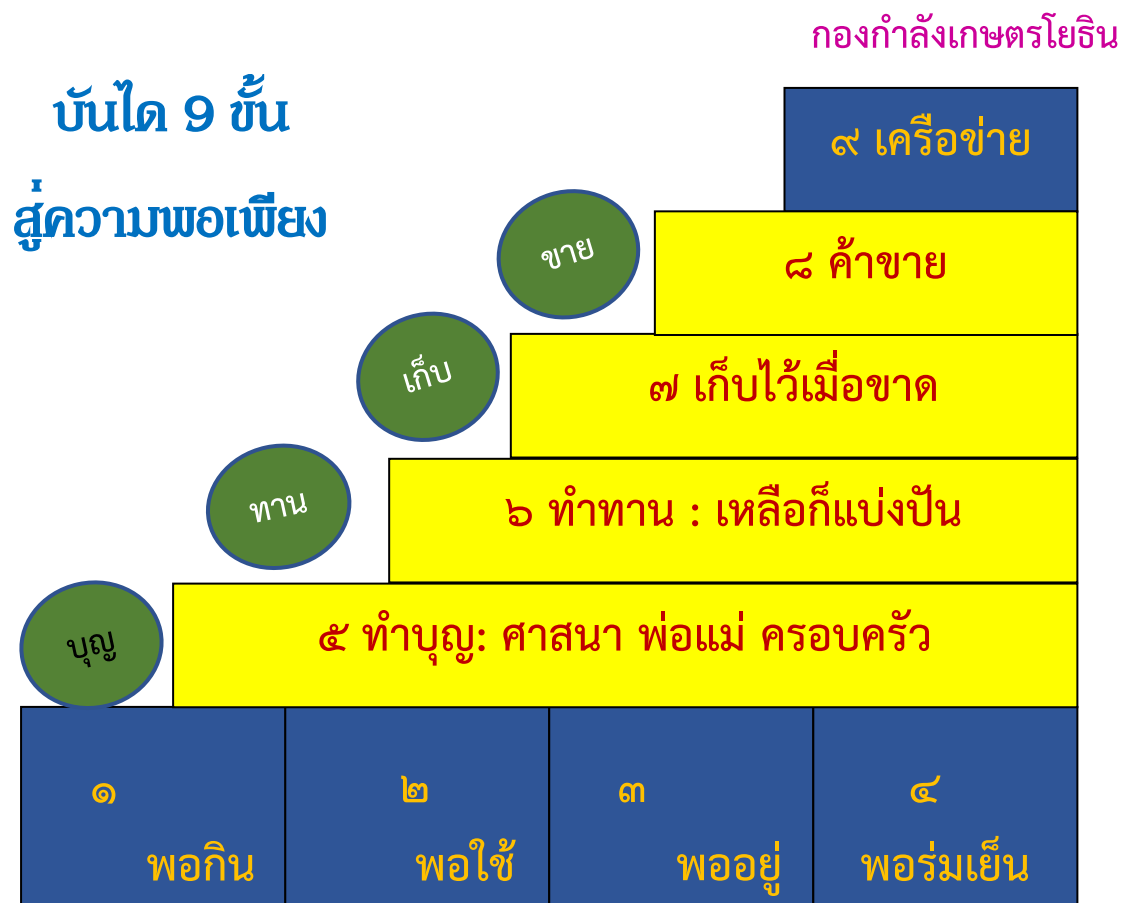
กระผมในฐานะพ่อเป็นผู้นำครอบครัว หวังใจว่าที่แห่งนี้จะเป็นบ้านหลังที่ ๒ ของเยาวชนลูกหลานไทย และผู้สนใจในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงให้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ไปด้วยกันและดีใจมากหากบ้านของพ่อหลังนี้จะเป็นสิ่งสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้มาเยือนเยี่ยมชม นำแนวคิดของล้นเกล้าชาวไทยนำไปต่อยอด นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และนำไปใช้เพื่อก่อเกิดประโยชน์ต่อตัวเองและสังคมและประเทศชาติสืบไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ประธานศูนย์ได้กล่าวทิ้งท้ายในการบรรยายสรุป

สำหรับศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านพอแห่งนี้ อยู่ในบันไดขั้นที่ 5-8

คือการให้ทาน “ยิ่งทำยิ่งได้ ยิ่งให้ยิ่งมี” การให้ไปคือได้มา และหลังจากสามารถพึ่งตนเองได้ พอมี พอเหลือทำบุญ ทำทานแล้ว คือการรู้จักเก็บรักษา ซึ่งเป็นการตั้งอยู่ในความไม่ประมาท คือการสร้างศูนย์การเรียนรู้เพื่อเป็นแหล่ง ศึกษาและให้ความรู้แก่ผู้สนใจถือเป็นการให้กลับสู่สังคม

การรู้จักเก็บรักษา ยังเป็นการสร้างรากฐานของการเอาตัวรอดในเวลาเกิดวิกฤตการณ์

การนำเอาของที่เหลือจากทุกชั้นแล้วจึงนำมาขาย เช่น ในศูนย์มีการเลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่ ได้ผลผลิตเก็บไว้พอกิน เก็บไว้ทำ พันธุ์ ทำบุญ ทำทาน แล้วจึงนำมาขายด้วยความรู้สึของการ “ให้” อยากที่จะให้สิ่งดีๆ ที่เราปลูกเอง เพื่อแผ่ให้กับคน อื่นๆ ได้รับสิ่งดีๆ นั้นๆ ด้วยการค้าขายตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

กิจกรรมออกแบบพื้นที่

โดยวิทยากรได้บรรยายให้ความรู้ก่อนลงมือปฏิบัติ ดังนี้

ทดลองออกแบบพื้นที่ในรูปแบบของท่านเอง ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทฤษฎีใหม่ ไม่มีผิดมีถูกทุกท่านจะต้องแบ่งกลุ่มแล้วออกแบบพื้นที่ แล้วส่งตัวแทนออกมาอธิบายว่า จุดอ่อน จุดแข็งของท่านคืออะไร ตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบบ้านของพ่อเป็นแบบใด หลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องมีด้วยกันอยู่ ๔ ส่วน มี ๓๐ % ๓ ส่วน และ ๑๐ % ๑ ส่วน เราก็ไม่ลืมที่จะนำหลักธรรมคำสอนของพ่อหลวงมาใช้นั้นก็คือ ๑ เลย อย่ายึดติดกับทฤษฎี อย่ายึดติดกับงานจนเกินไปนัก เพราะฉะนั้นในบ้านของพ่อ ขอกกล่าวถึง ๓๐ % แรกแหล่งน้ำ คือ น้ำคือชีวิต ทุกสรรพสิ่งล้วนต้องการน้ำ เพราะฉะนั้นภายในศูนย์นี้ ตั้งแต่ต้นศูนย์ยันท้ายศูนย์เขาขุดบ่อน้ำบ่อของเราเลียนแบบธรรมชาติ ต้นลึกกว้างแคบไม่เท่ากัน เพื่อรองรับการใช้น้ำในศูนย์ไม่ว่า ต้นศูนย์ กลางศูนย์ ท้ายศูนย์ ก็สามารถดึงน้ำมาใช้ได้และน้ำของเรามี ๒ ส่วน บ่อยาวและบ่อเลข ๘ นี่เป็นส่วนของแหล่งน้ำในบ้านของพ่อ

๓๐% ที่ ๒ คือ นาข้าว คนไทยทานข้าวเป็นอาหารหลักเพราะฉะนั้น พ่อหลวงบอกว่าต้องมีแปลงนาข้าวเอาไว้ ลดต้นทุนเพิ่มรายได้แต่ในบ้านของพ่อเราตัดทอนที่นาไปเป็นร้านกาแฟและร้านอาหาร เป็นเงินหมุนเวียนเข้ามาในศูนย์ของเราเพราะในศูนย์ของเรามีค่าใช้จ่ายมากมาย โดยที่ข้าวในบ้านของพอนี้เราไม่ได้เอามาใช้ทาน ไม่ได้เอามาขายด้วย เพราะร้านอาหารในบ้านของพ่อเราจะไม่ขายในราคาที่เบียดกับชุมชน ราคา ก็จะแพงกว่า ข้าวก็จะเป็นผิดกระแสเพราะเนื้อฟิโรธอย่างดี ของเราจะเป็นมุสลิมทั้งหมด ของเราจะใช้ข้าวหอมมะลิแท้ ๑๐๐ % เป็นพันธุ์ข้าวหอมปทุม อยู่ธยาจะนิยมข้าวพันธุ์นั้นจะมีความต้านทานโรคได้ดี มีความหอมนุ่มได้ข้าวเปลือกเราเอาไปให้สัตว์ เอาผลผลิตจากสัตว์หมุนเวียนเป็นค่าใช้จ่ายภายในศูนย์

๓๐% ที่ ๓ คือ พืชสวนพืชไร่ พืชไร่ในบ้านของพ่อเราปลูกอะไรทั้งบริเวณเลย ไม้ป่า ไม้ผล ไม้ดอก ไม้ประดับ และเรานำเอาหลักธรรมคำสอนของพ่อหลวงอีกข้อมาใช้ด้วยนั่นก็คือ ปลูกอะไรที่กิน กินอะไรที่ปลูก อย่างเช่นคุณแมในศูนย์นี้ชอบทานกล้วย เราก็จะปลูกกล้วยทุกชนิดไม่ว่าจะเป็น กล้วยหอม กล้วยน้ำว้า กล้วยไข่ กล้วยหักมุก กล้วยหิน เหลือจากรับประทานเราก็ขาย สร้างรายได้ให้กับศูนย์ด้วย

๑๐% สุดท้ายคือที่อยู่อาศัยคือที่อยู่อาศัยและคอกสัตว์ในบ้านของพอนี้มีสัตว์มากมาย มีเป็ด ไก่ แพะ เพราะเป็นอาหารของคนอิสลาม แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มาแรงนะตอนนี้เลี้ยงกันมากเลย เลี้ยงง่ายโตไว เรามีเป็ดเอาไว้ เพราะเป็ดให้ไข่เราทุกวัน วันละ ๑ ฟองต่อ ๑ ตัว ใน ๔ วันเราก็ได้ประมาณ ๒๘ ฟอง อยู่กัน ๖ - ๗ คน ทานไม่หมด เราก็จะนำมาเพิ่มมูลค่าโดยการทำเป็นไข่เค็ม ตอนนี้เป็นของฝากอันดับ ๑ ในบ้านของพ่อแล้ว ไข่เค็มดินสอพองซึ่งคือการต่อยอดมาจากการเลี้ยงเป็ดนั่นเองนะคะ เห็นไหมคะรายได้ เราได้ทั้งรายวัน รายเดือน รายปี เราเลี้ยงปลาไว้ในแหล่งน้ำ เราจับปลาได้ เลี้ยงไว้ ๕ - ๖ เดือนก็เริ่มจับได้แล้ว เราปลูกพืชผักสวนครัวด้วย สามารถตัดขายได้เป็นรายวันนะคะ ส่วนผลผลิตจากไม้ยืนต้นก็จะให้รายได้เป็นรายปี

หลาย ๆ ครั้งที่ทุกท่านทำกิจกรรมนี้เราก็ได้เห็นแนวคิดใหม่ ๆ เสมอ ซึ่งบางครั้งเราเองก็ยังแอบเอาความคิดเหล่านี้มาพัฒนาปรับปรุงภายในศูนย์ของเราด้วย

ภาพการทำกิจกรรมนอกแบบพื้นที่

การลงพื้นที่ศึกษาดูงานวิสาหกิจชุมชนวัยหวาน

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๗

ณ วิสาหกิจชุมชนวัยหวาน ตำบลไสไร่ใหม่พัฒนา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี

นายธวัชชัย มุลนาค วิยากร ได้บรรยายสรุปดังนี้

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนวัยหวานแรกเริ่มเป็นการรวมตัวกันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรวัยหวาน@ชะอำ โดยมีจุดเริ่มต้นคือ การผลิตและแปรรูปกล้วยหอมทองเป็นหลัก ซึ่งมีมากในอำเภอลำลูกเกดเป็นสินค้าวางจำหน่ายในร้านค้าทั่วไปซึ่งก็ไม่ได้ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ต่อมานางปณิดา มุลมานัด หรือ “คุณเปิ้ล” อายุ ๔๐ ปี เป็นผู้ริเริ่มจดทะเบียนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรวัยหวานให้เป็นวิสาหกิจชุมชนในปี ๒๕๖๐ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนวัยหวานเริ่มต้นด้วยความเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ของคนในชุมชน ทำงานตั้งแต่ยังไม่มีค่าจ้าง เริ่มทำการแปรรูปอาหารจากกล้วยหอมทองที่ล้นตลาดราคาตก ทำการแปรรูปกล้วยหอมทอง โดยเริ่มจากผลิตภัณฑ์อาหารจากผล และปลีกกล้วย จากนั้นขยายผลมาสู่การใช้ประโยชน์ของต้นกล้วยทั้งต้น โดยใช้แนวทาง zero waste

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนวัยหวาน ดำเนินการผลิตและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรจากกล้วยหอมทอง โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ร่วมกับงานวิจัย และใช้โดมพลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งเป็นพลังงานสะอาด ในการแปรรูปกล้วยหอมทอง ให้สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรให้สูงขึ้น และสามารถนำทุกส่วนมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ได้อย่างหลากหลาย โดยนำแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบ BCG Economy Model มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ ภายใต้การขับเคลื่อน ตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจที่ต่อยอดจากความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรม รวมถึงจุดแข็งของชุมชน โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๑ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเกษตร เช่น ระบบ Smart Farming และใช้นวัตกรรมในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าจากการแปรรูปกล้วยหอมทอง เช่น กระเป๋าสั่งและเสื้อจากใยกล้วย

ส่วนที่ ๒ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) นำทุกส่วนของพืช (กล้วยหอมทอง) มาแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยใช้ภูมิปัญญาไทยผสมผสานกับเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบแนวคิดและการบริหารจัดการแบบ “ขยะเหลือศูนย์” หรือ “Zero Waste Management”

โดยดำเนินการแบ่งเป็นส่วน ๆ ดังนี้

- ผล แปรรูปเป็น กล้วยหอมตากแสงอาทิตย์ แยมกล้วยตาก วาฟเฟิลกรอบกล้วยหอมทอง กล้วยกวน สามรส แป้งกล้วย กล้วยผงขงพร้อมดื่ม กล้วยอัดเม็ด ผงกล้วยแก้กรดไหลย้อน ไซรัปกล้วย ลูกก็กล้วย

- เปลือก แปรรูปเป็น ครีมทาผิว โลชั่นบำรุงผิวหน้าและครีมอาบน้ำ

- ใบและกาบนอก แปรรูปเป็น ภาชนะใส่อาหาร - ต้มกล้วย แปรรูปเป็น ไอศกรีม ผัก กระเป๋ หมวก เสื้อ ฯลฯ

- น้ำในต้นกล้วย แปรรูปเป็น ยาสระผม - เศษที่เหลือจากการตีไข่ แปรรูปเป็น เฟอ์นิเจอร์

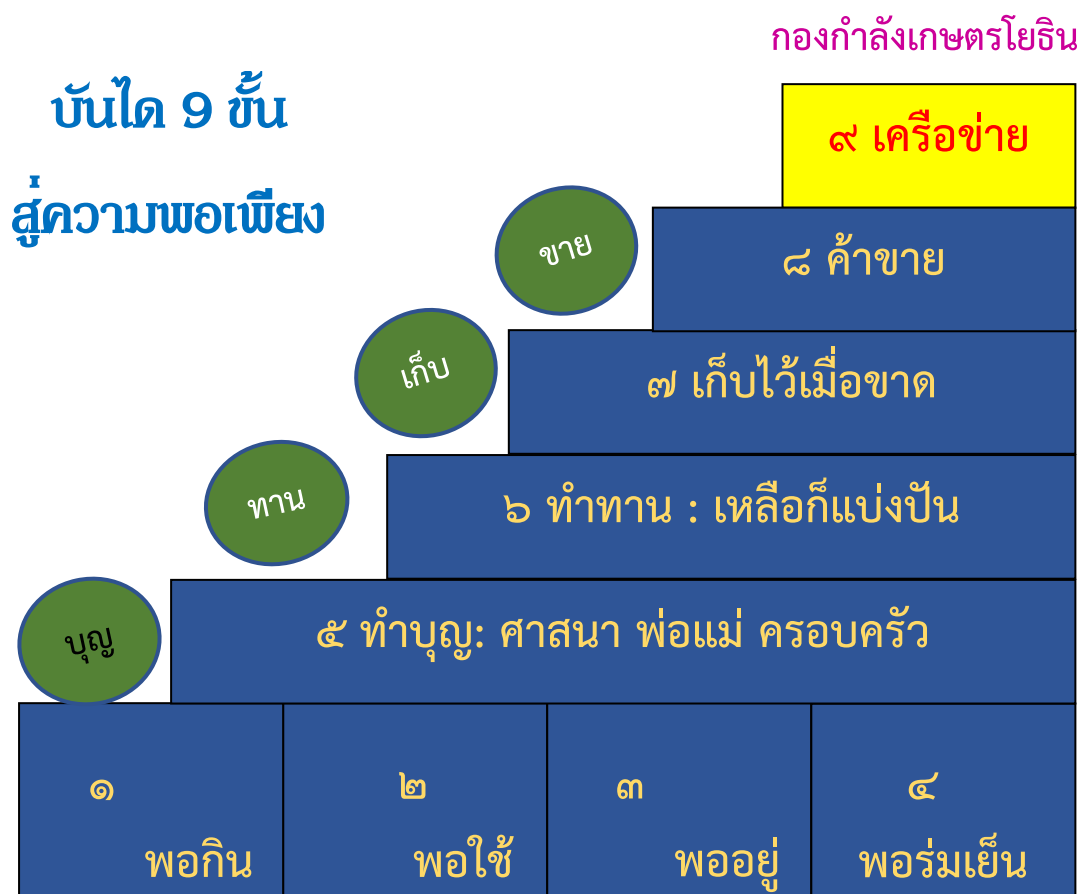
ส่วนที่ ๓ เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) แปรรูปกล้วยหอมทองโดยใช้พลังงานสะอาด จากโดม พลังงานแสงอาทิตย์ นอกจากนั้น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนวัยหวาน ยังเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร อินทรีย์ การเรียนรู้การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร การทำปุ๋ยอินทรีย์ ซึ่งรวบรวมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมารวมเป็นฐานการเรียนรู้ต่าง ๆ ของชุมชนส่งต่อสู่ตลาดสินค้าไทย โดยมีผลิตภัณฑ์ที่ดำเนินการ โดยชุมชน ได้แก่ กล้วยหอมทองตากแสงอาทิตย์ แยมกล้วยตาก วาฟเฟิลกรอบกล้วยหอมทอง กล้วยกวน สามรส แป้งกล้วย กล้วยผงขงพร้อมดื่ม กล้วยอัดเม็ด ผงกล้วยแก่กรดไหลย้อน ไชรปกล้วย คุกกี้กล้วย ครีมทาผิว โลชั่นบำรุงผิวหน้าและครีมอาบน้ำ ภาชนะใส่อาหาร ผัก กระเป๋ หมวก เสื้อ เป็นต้น วิธีการบริหารจัดการของวิสาหกิจชุมชนวัยหวาน ในช่วงของการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนวัยหวาน ได้เริ่มจากการทดลองสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรของชุมชน โดยท ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นมาในชุมชน เริ่มจากการแปรรูปกล้วยหอมทองที่ล้นตลาด แต่ในระยะแรก ผลิตภัณฑ์ที่ ดำเนินการโดยชุมชนยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ต่อมา วิสาหกิจชุมชนวัยหวาน ได้เข้าร่วมอบรมร่วมกับโครงการ Young Smart Farmer โดยได้มีการเชิญวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญ ด้านงานวิจัยมาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ในหลายช่วงวัย เพื่อให้เป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น จนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น กล้วยหอมทองตากแสงอาทิตย์ แยมกล้วยตาก วาฟเฟิลกรอบกล้วยหอมทอง กล้วยกวนสามรส แป้งกล้วย กล้วยผงขงพร้อมดื่ม กล้วยอัดเม็ด ผงกล้วยแก่กรดไหลย้อน ไชรปกล้วย คุกกี้กล้วย ครีมทาผิว โลชั่นบำรุง ผิวหน้าและครีมอาบน้ำ ภาชนะใส่อาหาร ผัก กระเป๋ หมวก เสื้อ เป็นต้น

โดยผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรอง มาตรฐาน ออย. เมื่อชุมชนมีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ จึงเริ่มมีการบริหารจัดการด้านการเงินและการบัญชี โดยมีการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย นอกจากนี้ ยังมีการรวบรวมสถิติข้อมูลยอดขายจำหน่ายของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถวางแผนการผลิตสินค้าได้ตรงกับความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงเวลา ทำให้สามารถบริหารจัดการ การการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย และสำหรับผลกำไรที่ได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของชุมชน ก็มีการบริหารจัดการโดยจัดเก็บเป็นทุนในการดำเนินการ ร้อยละ ๖๕, ปันผลคืนให้กับสมาชิก ร้อยละ ๒๐, จัดสรรเป็นค่าตอบแทน ร้อยละ ๑๐ และเก็บไว้สำหรับบริหารจัดการเพื่อสาธารณประโยชน์ของชุมชน ร้อยละ ๕

นอกจากนี้ยังมีการสร้างเครือข่ายโดยการนำวัตถุดิบที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละจังหวัดมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วประเทศ เพื่อขยายผลความสำเร็จตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็น “เมือง ๓ รส” เมื่อสร้างสรรค์ด้านอาหารโลก คือ รสเค็มจากเกลือสมุทร รสหวานจากตาลโตนด และรสเปรี้ยวจากมะนาว มาใช้ในการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างเป็นจุดเด่น จุดขาย และของดีประจำจังหวัดให้กับผลิตภัณฑ์มากยิ่งขึ้น และยังมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น คลิปวิดีโอเรื่องราวความเป็นมาของ ผลิตภัณฑ์ เพื่อเผยแพร่ผ่านช่องทางทั้งทาง online และ offline เพื่อให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

สำหรับวิสาหกิจชุมชนวัยหวานได้มีการดำเนินการอยู่ในบันไดขั้นที่ ๙

ขั้นเครือข่าย เป็นการสร้างกองกำลังเกษตรกรโยธิน หรือการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วประเทศ เพื่อผลักดันให้เกิดการเอาเป็นแบบอย่าง ซึ่งจะช่วยขยายผลความสำเร็จตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติแนวคิด และวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ชุมชน โดยวิสาหกิจชุมชนวัยหวานได้ประสานไปยังเครือข่ายที่เป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอื่น หรือ เป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อนำเอามาเป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ของตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นการน้อมนำเอาหลักปฏิบัติตามแนวทางบันได ๙ ขั้นสู่ความพอเพียงมาปฏิบัติได้จนประสบความสำเร็จจนถึงบันไดขั้นที่ ๙ คือขั้นสูงที่สุด

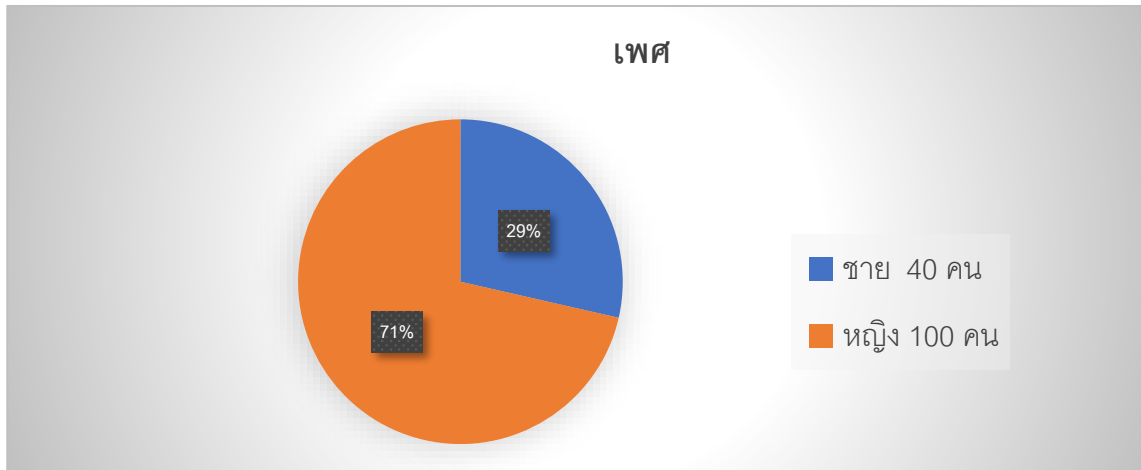
สรุปผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจ และความพึงพอใจ

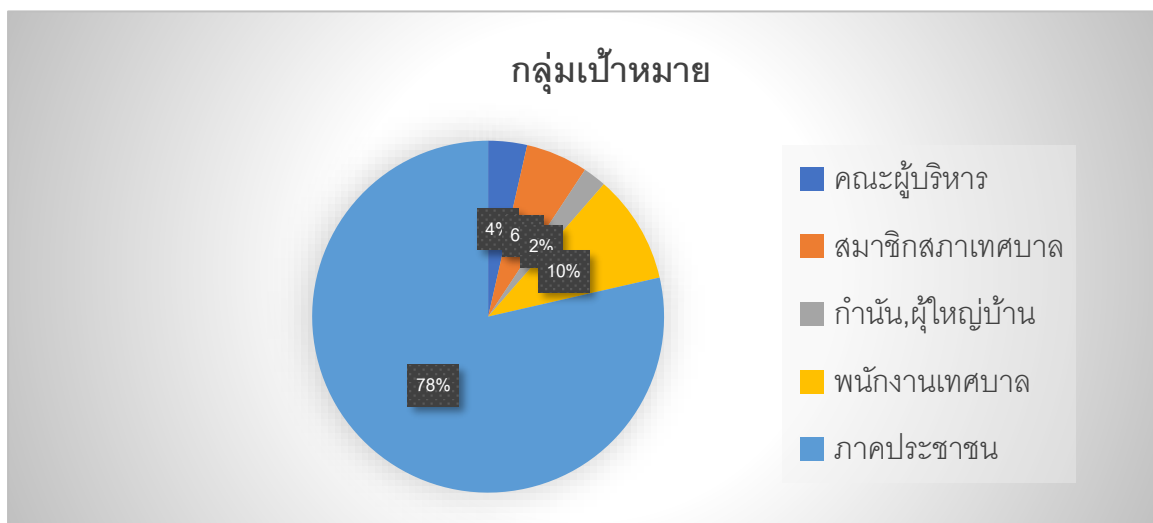
สรุปการประเมินความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจ หลัง การเข้าร่วม
โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการพึ่งพา
ตนเองแบบวิถีพอเพียงประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗
ในระหว่างวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๗ – ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๗
ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ , จังหวัดพระนครศรีอยุธยา , จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

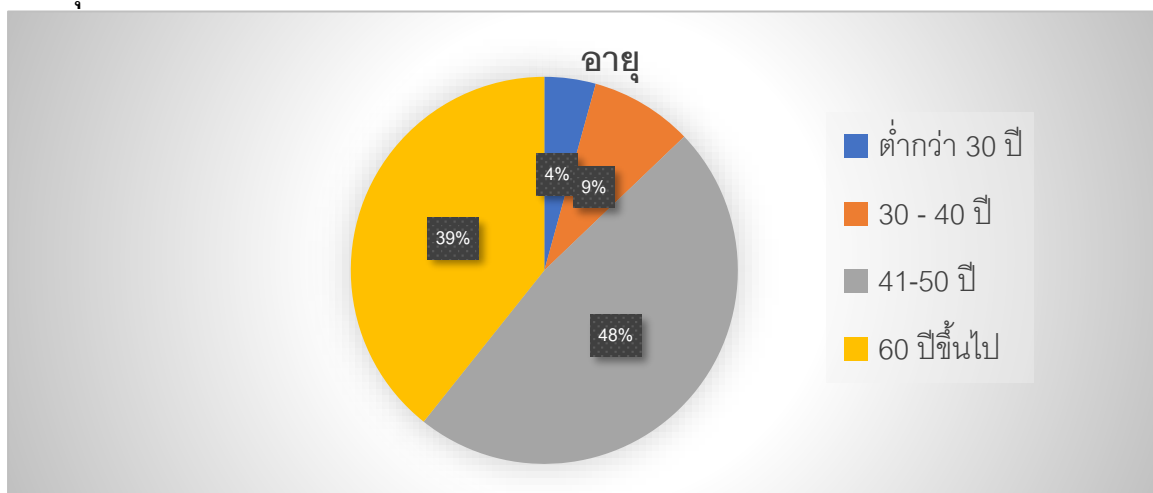
๑.เพศ

๒.กลุ่มเป้าหมาย

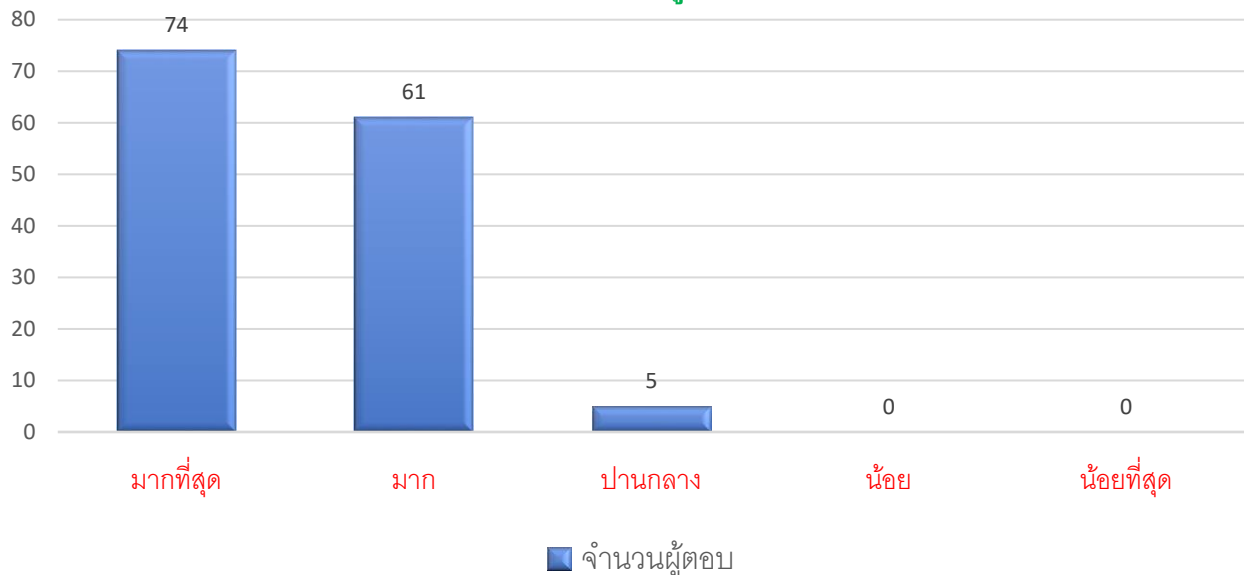

๓.อายุ

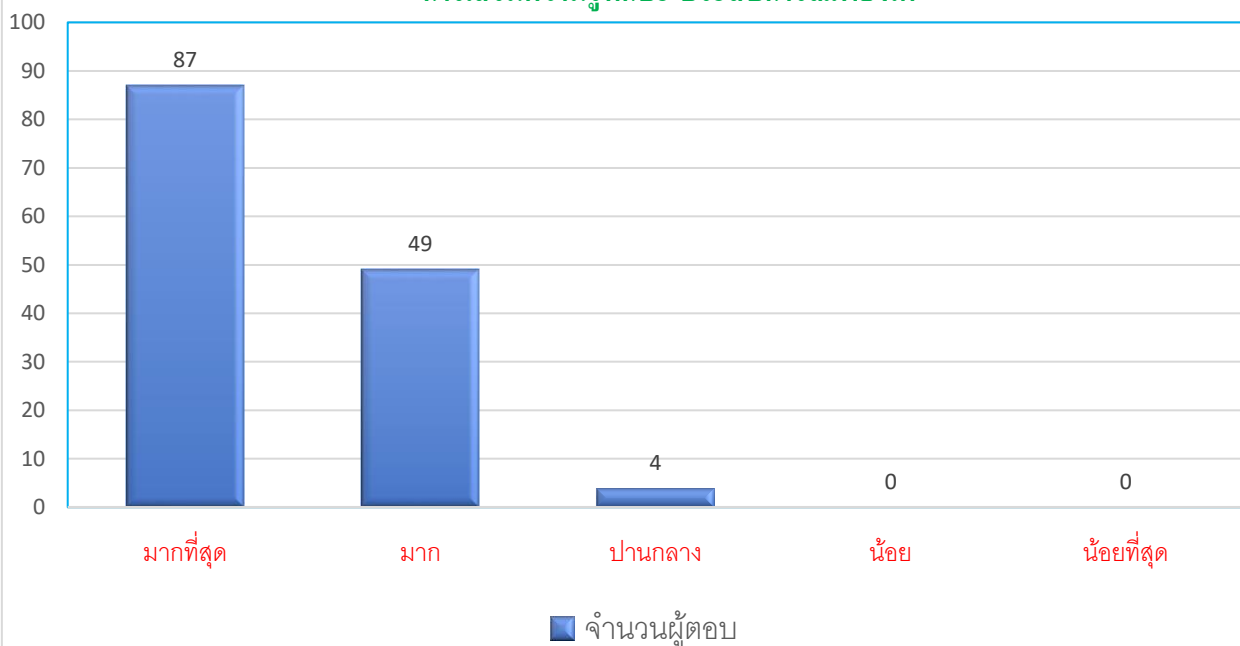
ตอนที่ 2 ระดับความรู้/ความเข้าใจ/การนำไปใช้กับตนเอง

ข้อ 1. ได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากการฝึกอบรมและ ทัศนศึกษาดูงาน

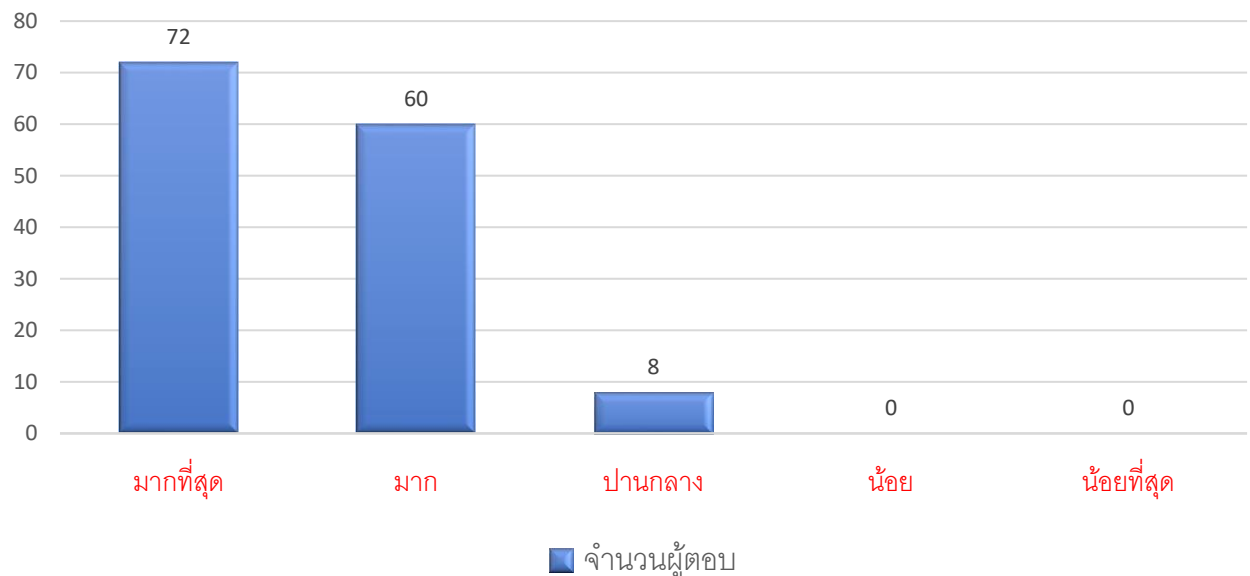
- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

ข้อ 2. การเข้าร่วมการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานครั้งนี้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพใน การเสริมความรู้ทักษะ ประสบการณ์เพียงใด

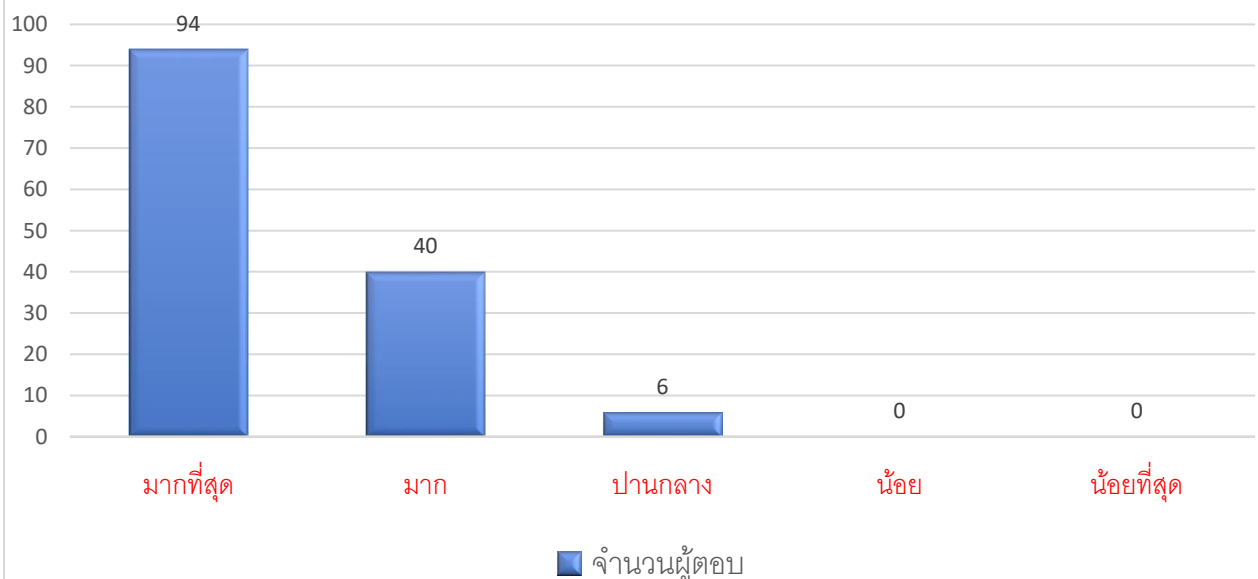
- จำนวนผู้ตอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๕ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

ข้อ 3 ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับหน่วยงานภายนอก
และผู้เข้าร่วมโครงการด้วยกัน

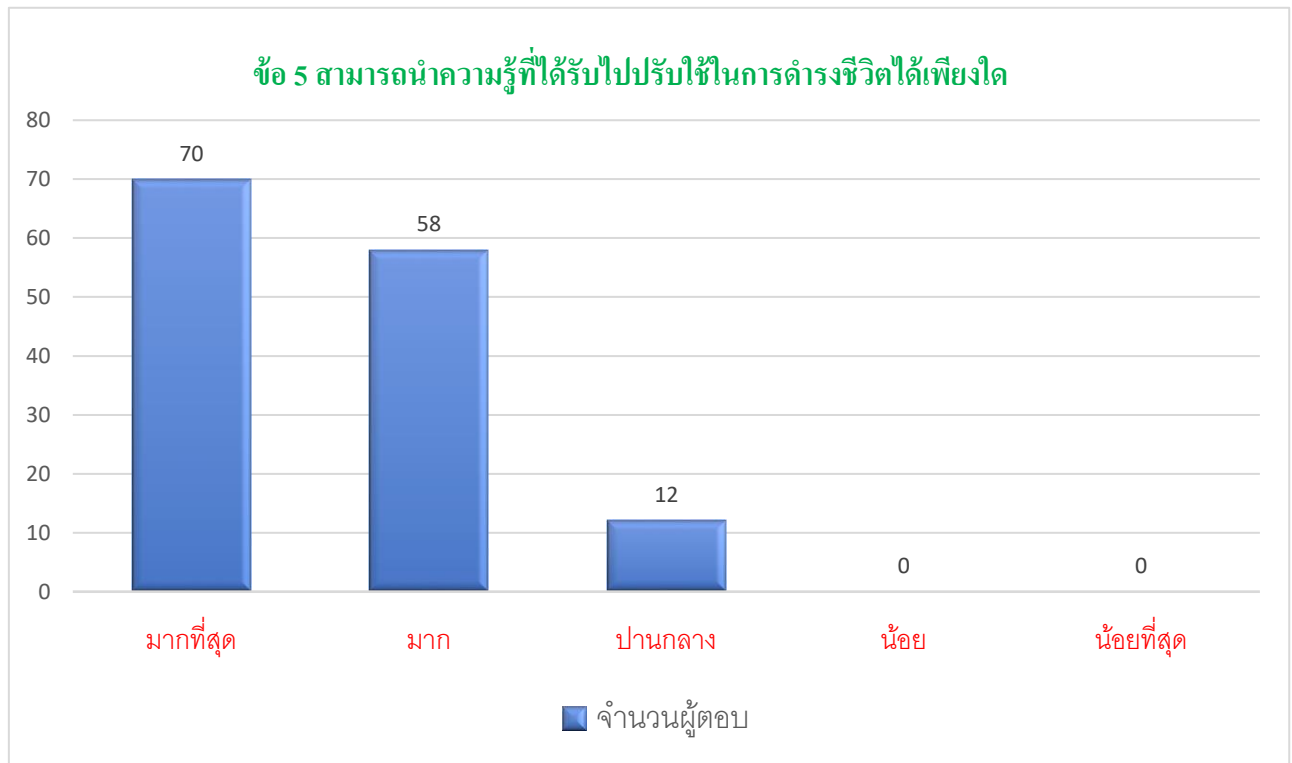

- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๓ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๑ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

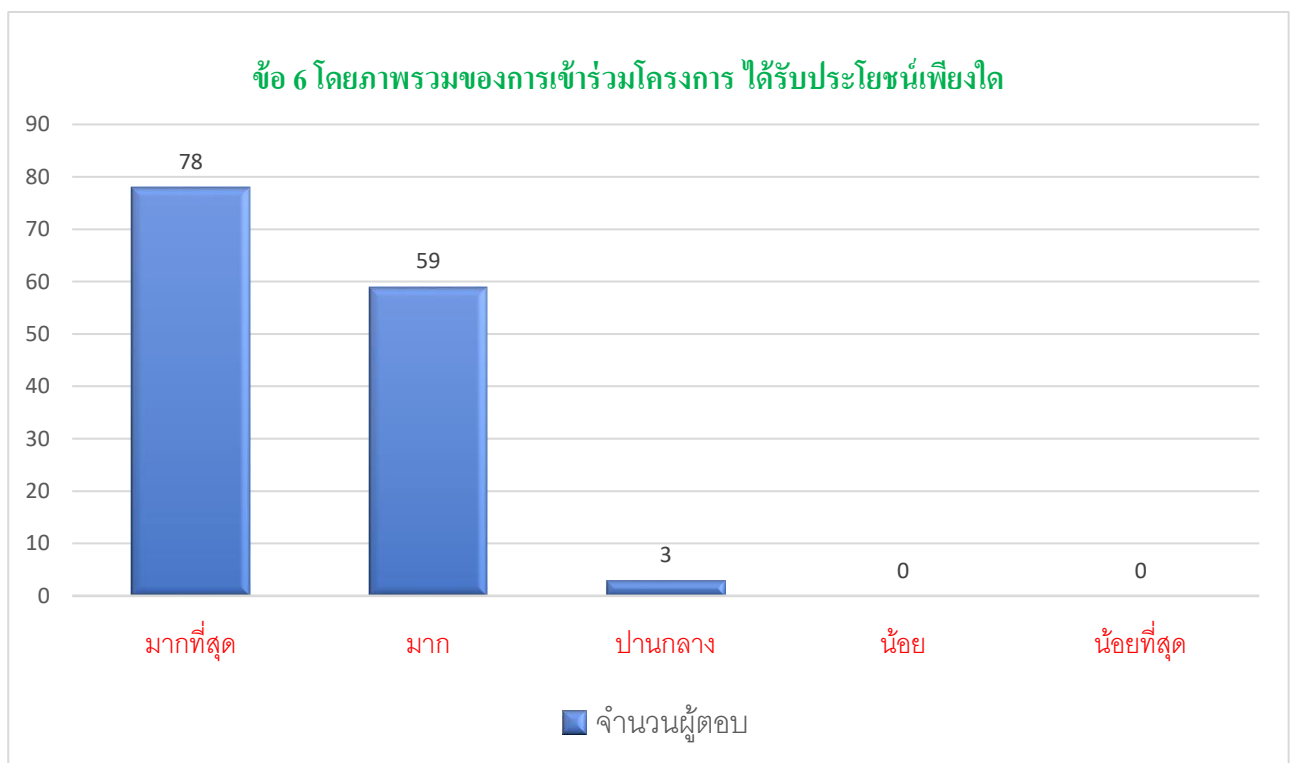
ข้อ 4.โครงการนี้ให้มีโอกาสในการสร้างความสามัคคี และความร่วมมือกับผู้เข้าร่วม
โครงการท่านอื่นเพียงใด

- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๙ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

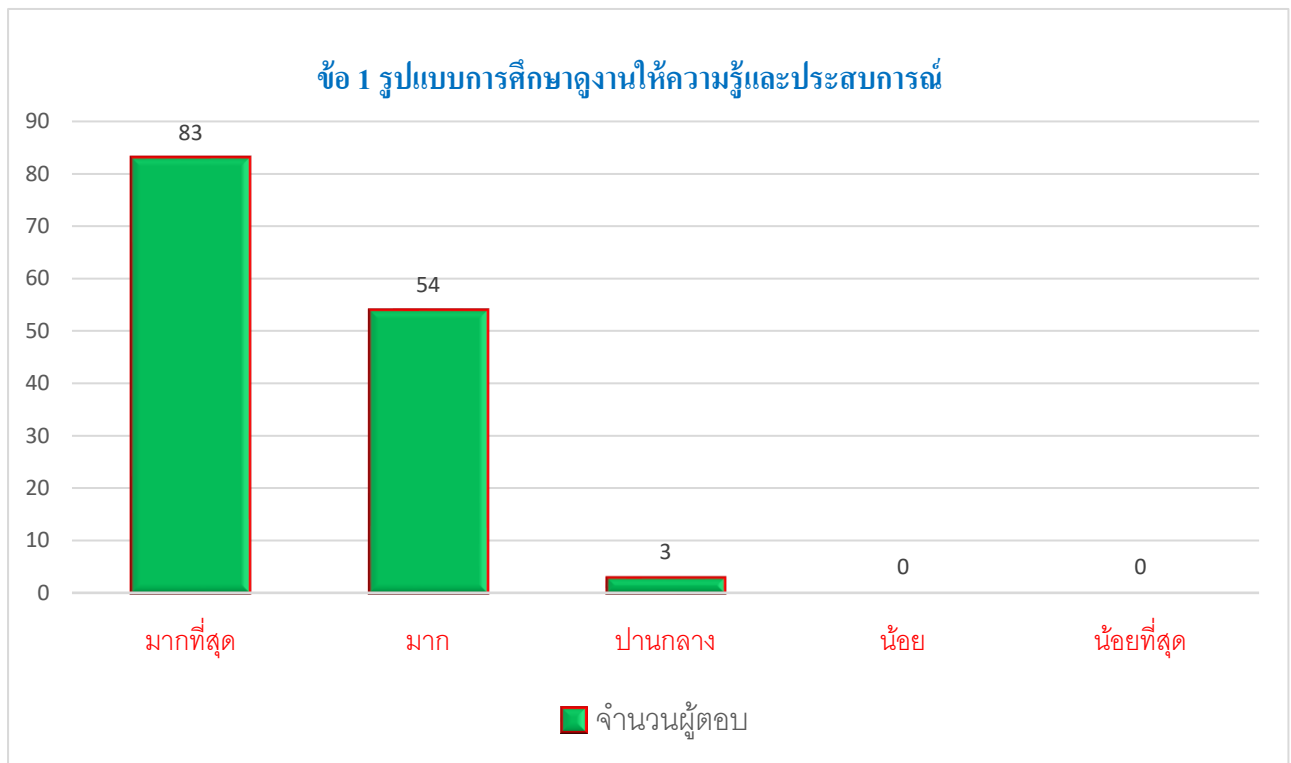

- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๓ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

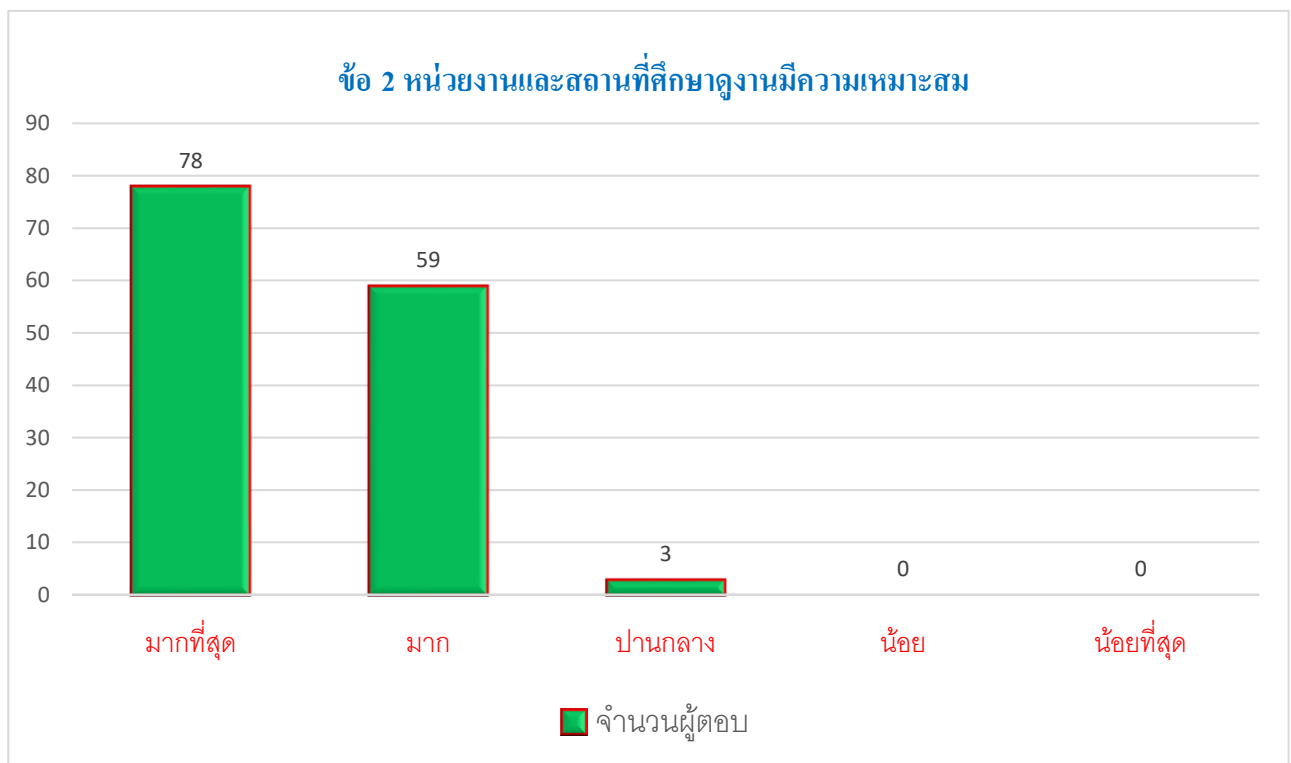

- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗๑ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

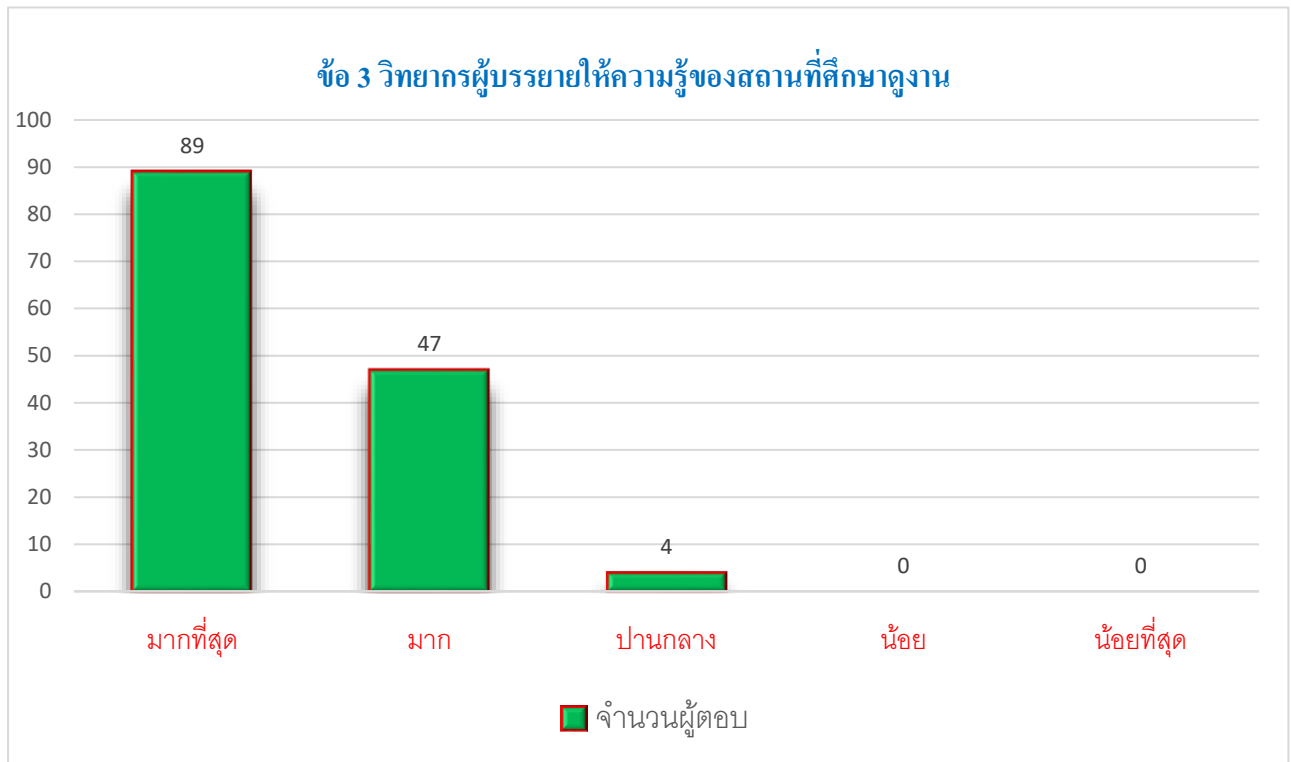
ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจ

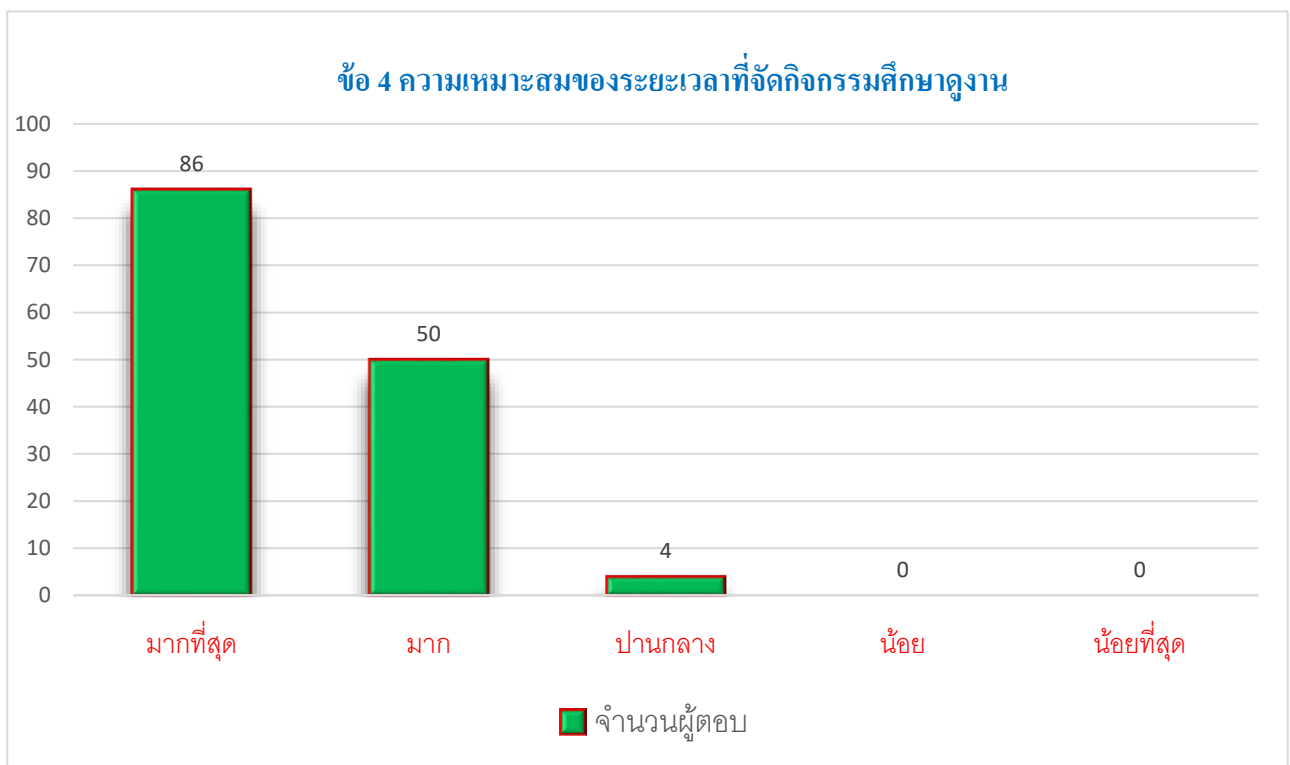
- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๒๙ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

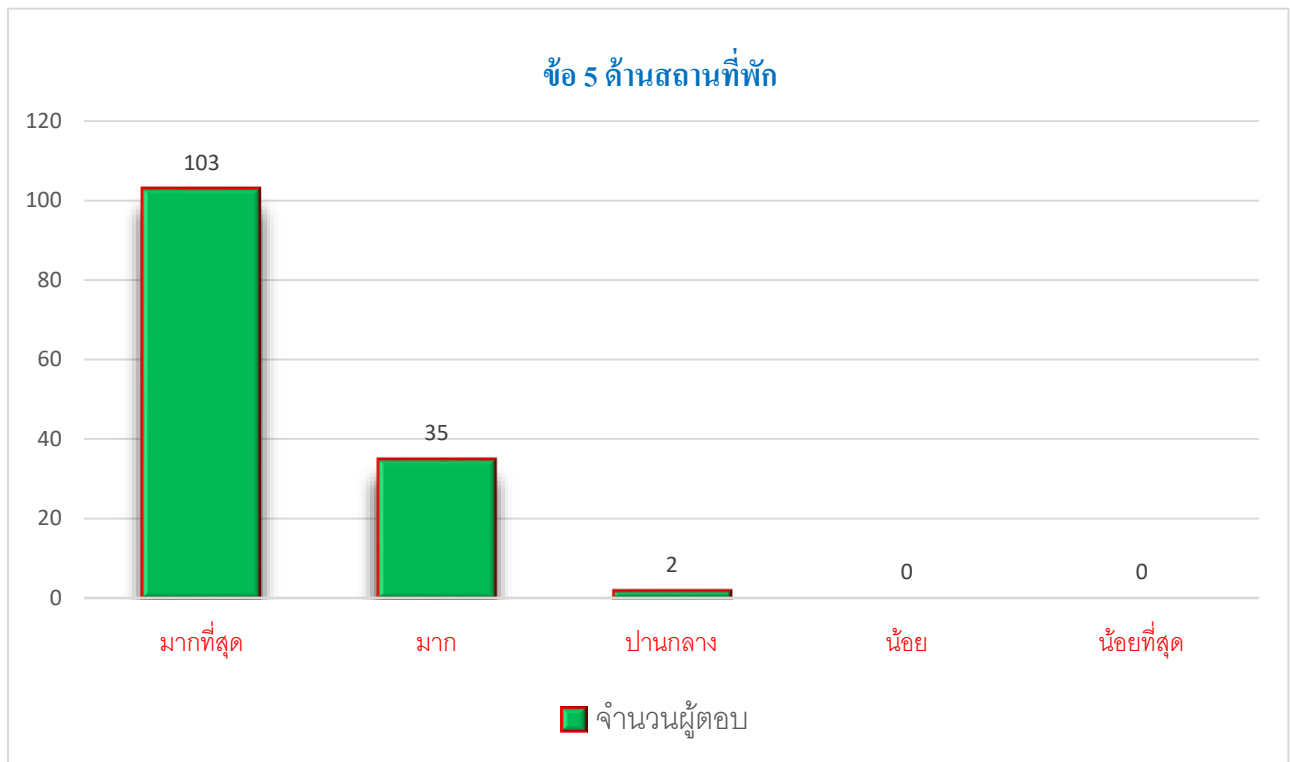
- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗๑ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

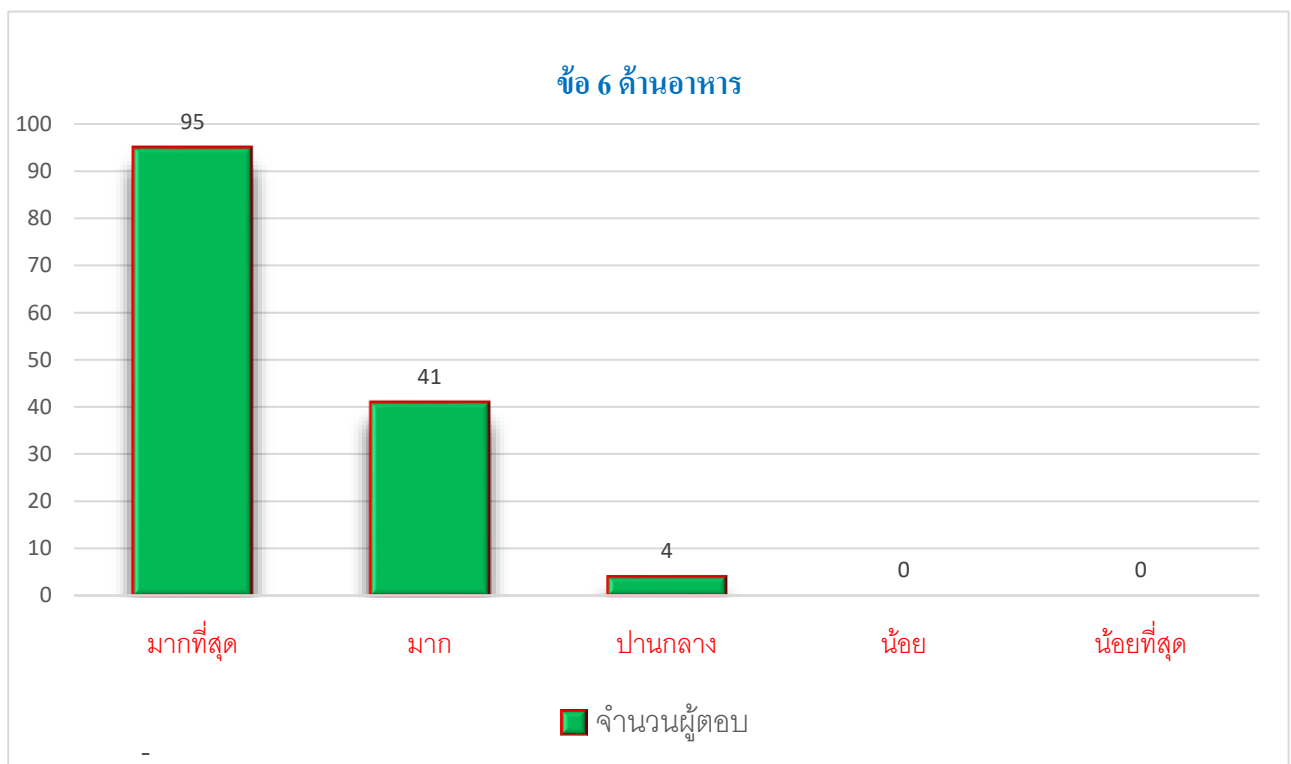
- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

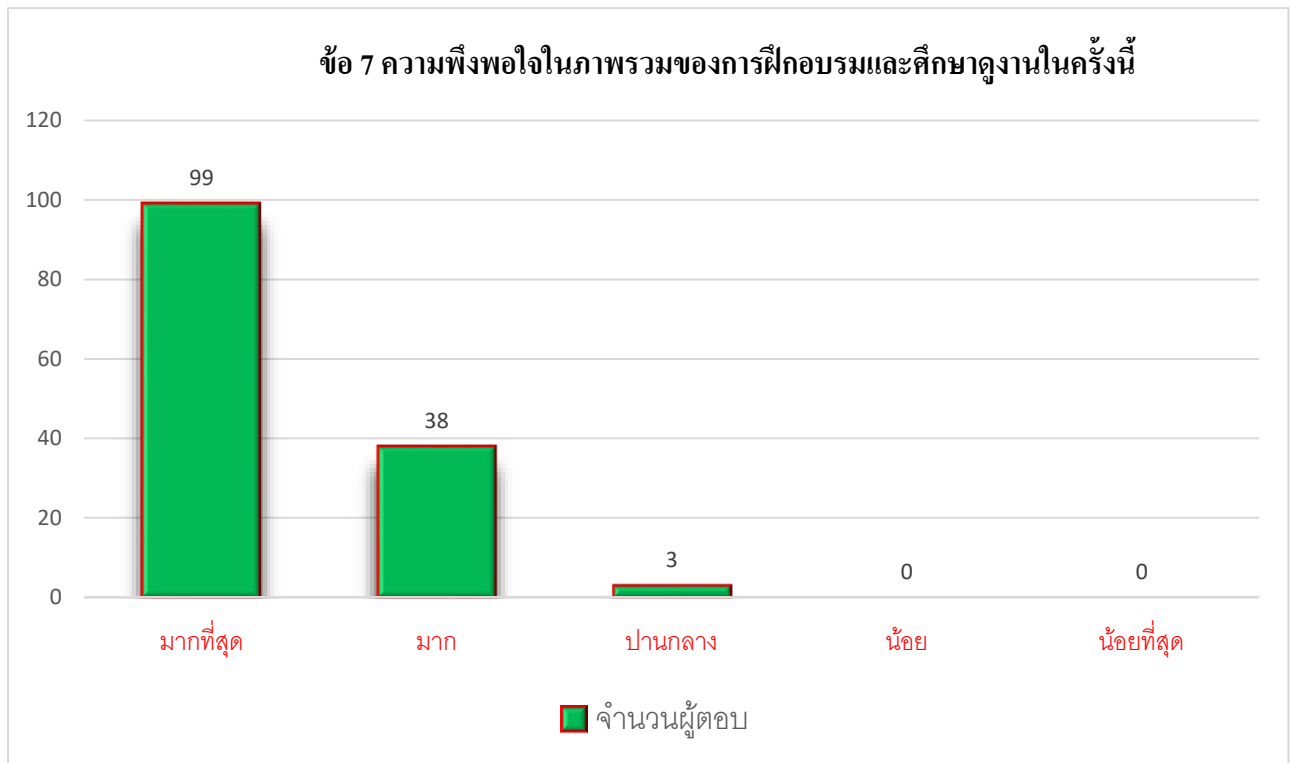
- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔๓ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๗ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๓ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

-
- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๘๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๘ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

- จำนวนผู้ตอบระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๗๐ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๖ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด
- จำนวนผู้ตอบระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๔ ของผู้ทำแบบประเมินทั้งหมด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๑. ดีมาก อยากให้จัดทุกปี
๒. ขอบคุนทุกคน ได้รู้จักคนต่างหมู่บ้าน
๓. ดีทุก ๆ สถานที่ที่มาศึกษาดูงานครั้งนี้
๔. อยากให้จัดทุกปี ได้พบเห็นสิ่งใหม่ๆ
๕. พอใจมากเป็นโครงการที่ดีมาก
๖. ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ปีหน้าอยากให้มีโอกาส
๗. อยากให้จัดทุกปี ปีละครั้ง
๘. ดีทุกอย่าง สถานที่ศึกษาดูงานเห็นภาพชัดเจนควรมีจัดทุกปี
๙. เยี่ยมมาก ได้เพื่อนใหม่กลับมามาก
๑๐. ปีหน้าให้จัดมาอีกดีเยี่ยม
๑๑. สนุกและได้ความรู้ ขอบคุนทั้งอาหาร ที่พัก และได้ความรู้
๑๒. ที่พักดี การบริการดี ความสามัคคีเกิดมีในหมู่คณะ
๑๓. ประทับใจมาในการจัดครั้งนี้
๑๔. ดีที่สุด ขอบพระคุณผู้จัดโครงการทุกท่าน
๑๕. ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงดีมาก เข้าใจมากขึ้น

สรุปผลการดำเนินงานตาม วัตถุประสงค์

ที่	วัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรม	สภาพความสำเร็จ		ผลการดำเนินงาน
		บรรลุ	ไม่บรรลุ	
๑	เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาลและพนักงานจ้าง ผู้ใหญ่บ้าน ภาคประชาชน ได้ไปศึกษาดูงาน ในสถานที่จริง ได้รับฟังการบรรยายสรุป เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น ได้ดูงานสถานที่จริงที่มีการนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าวไปปฏิบัติจริงจนเกิดเป็นผลสำเร็จ ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำเอามาปรับมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง
๒	เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนา ศักยภาพ ทักษะ และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง	✓		จากการลงพื้นที่จริง ได้สัมผัสกับกระบวนการและวิธีการแบบเห็นภาพ รวมทั้งการได้ชมการสาธิตจริง ในทุก ๆ สถานที่ที่เข้าไปศึกษาดูงาน ทำให้คณะผู้ศึกษาดูงานได้รับประสบการณ์ และนำความรู้มาพัฒนาทักษะได้มากขึ้น ได้เกิดความคิดในมุมกว้างขึ้น มีมุมมองใหม่ เกิดประกายความคิดที่จะพัฒนา มีความเข้าใจกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ได้เรียนรู้วิธีการพัฒนาใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

ที่	วัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรม	สภาพความสำเร็จ		ผลการดำเนินงาน
		บรรลุ	ไม่บรรลุ	
๓	เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ แนวทางการปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเสริมสร้างแนวคิดและวิสัยทัศน์	✓		จากการรับการฝึกอบรมเพื่อรับฟังประสบการณ์จริงของผู้ประกอบอาชีพและการลงพื้นที่จริงเพื่อไปศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ คณะผู้ศึกษาดูงานได้มีโอกาสพูดคุยกับเจ้าของหรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ และได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นได้สอบถามจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติ วิธีการที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จ และได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และในส่วนของผู้นำท้องที่ , ผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวความคิดต่าง ๆ ได้รับรู้ความแตกต่าง ของพื้นที่และปัญหาอุปสรรคที่พบเจอ
๔	เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาลและพนักงานจ้าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภาคประชาชน และกลุ่มอาชีพ มีความสามัคคีและความร่วมมือกัน ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในตำบลบางลึก	✓		ตลอดระยะเวลา ๔ วันของการศึกษาดูงาน ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาลและพนักงานจ้าง ผู้ใหญ่บ้าน ภาคประชาชน ได้อยู่ร่วมกัน ศึกษาดูงานพร้อมกัน ทำกิจกรรม ต่าง ๆ ร่วมกันทำให้มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมากขึ้น จากคนที่ไม่รู้จักกัน ได้มาพบปะพูดคุยกัน สนับสนุนกันมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจที่เหมือนกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความคิดเห็น ในทางที่สนับสนุนซึ่งกันและกันตามหน้าที่ของแต่ละคน

ภาคผนวก

กำหนดการ
โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพ
และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
ในการพึ่งพาตนเองแบบวิถีพอเพียง ประจำปีงบประมาณ 2567
ในระหว่างวันที่ 25 มิถุนายน - 29 มิถุนายน 2567
ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ , จังหวัดพระนครศรีอยุธยา , จังหวัดเพชรบุรี

วันอังคารที่ 25 มิถุนายน 2567

เวลา 08.30 น.	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมอบรม
เวลา 09.00 น.	รับฟังการบรรยายในหัวข้อ “การไปสู่ความพอเพียงตามแนวทางศาสตร์พระราชา เน้นการเริ่มต้นที่การทำเพื่อ พอกิน พอใช้ พออยู่ และพอมีเย็น ”
เวลา 10.30 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
เวลา 11.00 น.	รับชมวิดีโอทัศนศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

วันพุธที่ 26 มิถุนายน 2567

เวลา 04.00 น.	ออกเดินทางไปยังจังหวัดนครสวรรค์
เวลา 08.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
เวลา 12.30 น.	พักรับประทานอาหารเที่ยง ณ ร้านเบญจรงค์ จังหวัดสุพรรณบุรี
เวลา 17.00 น.	ถึงที่พัก โรงแรมไม้หอมรีสอร์ท จังหวัดนครสวรรค์
เวลา 18.00 น.	รับประทานอาหารเย็น ณ ร้านอาหารแพ ร เรือ จังหวัดนครสวรรค์

วันพฤหัสบดี ที่ 27 มิถุนายน 2567

เวลา 07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมไม้หอมรีสอร์ท จังหวัดนครสวรรค์
เวลา 08.00 น.	ออกเดินทางไปยังสถานที่ศึกษาดูงาน โครงการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ดินมูลนิธิ ชัยพัฒนา วัดศรีอุทุมพร (หนองกรด) หมู่ 9 ตำบลหนองกรด อำเภอเมือง จังหวัด นครสวรรค์
เวลา 09.00 น.	รับฟังการบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพเกษตรผสมผสานรับการถ่ายทอด เทคโนโลยีการทำเกษตร

เวลา 11.00 น.	เยี่ยมชมแหล่งเรียนรู้ภายในโครงการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ดินมูลนิธิชัยพัฒนา วัดศรีอุทุมพร (หนองกรด)
เวลา 12.00 น.	รับประทานอาหารเที่ยง
เวลา 13.00 น.	ออกเดินทางสู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เวลา 17.00 น.	ถึงที่พัก โรงแรมลิมา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เวลา 18.00 น.	รับประทานอาหารเย็น ณ ร้านอาหารบ้านไม้ริมน้ำ จ.พระนครศรีอยุธยา

วันศุกร์ที่ 28 มิถุนายน 2567

เวลา 07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมลิมา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เวลา 08.00 น.	ออกเดินทางไปยังสถานที่ศึกษาดูงาน ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านของพ่อ ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เวลา 09.00 น.	รับฟังการบรรยายและจับกลุ่มทำกิจกรรม ในหัวข้อ กิจกรรมเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่
เวลา 10.30 น.	รับประทานอาหารว่าง จับกลุ่มทำกิจกรรมออกแบบพื้นที่
เวลา 12.00 น.	รับประทานอาหารเที่ยง ณ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านของพ่อ ตำบลภูเขาทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เวลา 13.00 น.	ออกเดินทางสู่จังหวัดเพชรบุรี
เวลา 17.00 น.	ถึงโรงแรมทะเลโฮเต็ลแอนด์วิลล่า อำเภอชะอำ
เวลา 18.00 น.	รับประทานอาหารเย็น ณ โรงแรมทะเลโฮเต็ลแอนด์วิลล่า อำเภอชะอำ

วันเสาร์ที่ 29 มิถุนายน 2567

เวลา 07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมทะเลโฮเต็ลแอนด์วิลล่า อำเภอชะอำ
เวลา 08.00 น.	ออกเดินทางไปยังสถานที่ศึกษาดูงาน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนวัยหวาน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
เวลา 09.00 น.	รับฟังการบรรยายสรุปในหัวข้อ 1. การบริหารจัดการกลุ่ม 2.การพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงตามแนว Bcg
เวลา 10.30 น.	พักรับประทานอาหารว่าง

เวลา 11.00 น.	รับฟังการบรรยายสรุปในหัวข้อ 1. การลดต้นทุนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบันได 9 ขั้น
เวลา 12.30 น.	รับประทานอาหารเที่ยง ณ ร้านสุภาพชน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เวลา 13.30 น.	ออกเดินทางสู่จังหวัดชุมพร
เวลา 20.00 น.	กลับถึงจังหวัดชุมพรโดยสวัสดิภาพ

.....

รายนามเจ้าหน้าที่โครงการ

๑.ฝ่ายอำนวยการ

๑.๑ นายประจวบ มิตรวงษา	ตำแหน่งปลัดเทศบาล
๑.๒ นางสาวกรรณิการ์ โคนาสร	ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
๑.๓ นางสาวกมลนิตย์ ชูสุข	ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป
๑.๔ นางสาวสิริพร นาคคลี่	ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง
๑.๕ นายสิทธิโชค นาคดนตรี	ตำแหน่งนายช่างไฟฟ้าชำนาญงาน

๒.ฝ่ายลงทะเบียนและเอกสาร

๒.๑ นางสาวภคณัฐ จันทับ	ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาชำนาญการ
๒.๒ นางสาวกัญญาณัฐ น้อยตรีสน	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้
๒.๓ นางสาวสุมิตรา ศรีสวัสดิ์	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี

๓. ฝ่ายอำนวยการความสะดวกและดูแลความเรียบร้อย

๓.๑ นายเอนก สุทธิพล	ตำแหน่งพนักงานสูบน้ำ
๓.๒ นายสิทธิโชค ชิตรัฐธำ	ตำแหน่งพนักงานขับเคลื่อนเครื่องจักรกลขนาดเบา
๓.๓ นายพิพัฒน์ มหาสุข	ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์
๓.๔ นายอนันต์ ชีวาสันต์	ตำแหน่งคนงานทั่วไป
๓.๕ นายอวย ขยายแสง	ตำแหน่งคนงานทั่วไป

๔. ฝ่ายประเมินผลการจัดโครงการ

๔.๑ นางสาวกมลนิตย์ ชูสุข	ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป
๔.๒ นางสาวกนกอร นวลน้อย	ตำแหน่งคนงานทั่วไป

โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงาน
เพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งให้กับชุมชน
ในการพึ่งพาตนเองแบบวิถีพอเพียง
ประจำปีงบประมาณ 2567

บันได ๙ ขั้น
สู่ความพอเพียง

กองกำลังเกษตรโยธิน

๙ เครื่อง่าย

วาย

๘ ค้ายาย

เก็บ

๗ เก็บไว้เมื่อขาด

ทาน

๖ ทำทาน : เหลือก็แบ่งปัน

บุญ

๕ ทำบุญ : ศาสนา พ่อแม่ ครอบครัว

ขั้นก้าวหน้า

ขั้นพื้นฐาน

๑

พอกิน

๒

พอใช้

๓

พออยู่

๔

พอร่มเย็น